

AMPPARI SURINAT

C2-poikien upeat kaudet jäivät kesken

Patrik Salmensaaren tie Amppariliigasta Edariin

Valmennus - ja junioripäällikkö liikuttavat amppareita

Independent
FACTORY

MADE IN FAT PIPE FACTORY HELSINKI FINLAND

AMPPARI
SURINAT

1/2020
5. vuosikerta

Julkaisija:
O2-Jyväskylä ry

Päätoimittaja:
Jani Saukko

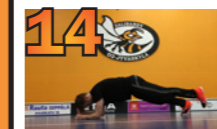
Ilmoitusmyynti:
Jani Saukko, jani.saukko@o2-jkl.fi

Kirjoittajat:
Justus Hirvonen, Valtteri Pulkkinen,
Erika Kamsula, Kati Rantala-Lehtola,
Nikke Manninen, Joonas Kaski, Nina Knuuti,
Joni Lempinen, Roosa Virtanen, Jere Oksanen
Valmentajat (D-tytöt), Joonas Kaasalainen,
Patrik Salmensaari, Jani Saukko, Tuomas Pulkkinen

Kuvat:
Kansi: Esa Jokinen
Esa Jokinen, Teuvo Takula, Tiia Mönkkönen,
Kati Rantala-Lehtola, Nikke Manninen,
Nina Knuuti, Joonas Kaski, Tuomas Pulkkinen,
Arttu Isopahkala, Eero Kauppinen, Lauri Selänne,
Intersport Liigan kuvapankki
Joukkuekuvat: Express-kuva

Ulkoasu:
Henna Saukko

Jakelu:
O2-Jyväskylä ry

Sisällysluettelo

- 4 Toiminnanjohtajan palsta
- 5 Kapteenin kulma - Joni Lempinen
- 6 Kapteenin kulma - Roosa Virtanen
- 8 A-junioreiden kausi –
Kliseistäkin kliseisempi kasvutarina
- 9 Akatemian kaudessa paljon hyvää,
mutta myös parannettavaa
- 10 “Mutta ollaanko me tarpeeksi mielenkiintoisia?”
- 11 D-tyttöjen kausi 2019-2020
- 12 Työharjoittelu seurassa
- 14 Valmennus- ja junioripäällikkö liikuttavat Amppareita
- 15 “Tekee hyvää kunnonle”
- 16 Äyät otti jälleen askeleita eteenpäin
- 18 C2-poikien upea kausi ei saanut arvoistansa palkintoa
- 22 O2M2: Epävarmuuksista 3. divisioonaan
- 24 Salmensaari ensimmäisenä poikajuniorina pelaaja-
polun läpi Amppariliigasta Edariin
- 26 Intersport Liiga
- 30 Rakkaudesta Lajiin
- 32 Ennätysmäärä ampparijunnuja FBA-leirillä

KUN HALUAT PAINOAPUA TARVITSET GRAFITATUA!

GT **Grafitatu**
Digipaino • Offsetpaino • Reppopalvelut

Grafitatu Oy • Alasinkatu 1-3 • 40320 Jyväskylä. Asiakaspalvelu puh. 010 328 2880
tarjouspyynto@grafitatu.fi • avoinna ark. 8 - 16 • www.grafitatu.fi

Toiminnanjohtajan palsta

Korona pysäytti joukkueharjoittelun, mutta ei seuraa. Seuran toimistolla töitä on paiskittu kovasti ja tehty suunnitelmia niin nykyhetken kuin tulevaisuuteenkin.

Seuran ja joukkueiden taustahenkilöiden etäpalaverissa pohdittiin yhdessä tapoja ylläpitää joukkueiden ja seuran yhteisöllisyyttä. Kilpajoukkueiden toiminta onkin alkamassa tai jo alkanut etätreenillä ja tryoutteihin on ilmoittautunut paljon pelaajia.

Seuran yhteisöllisyyttä ylläpidetään Ampparisurinoilla ja toukokuussa järjestettävillä kauden päättäjaisillä, johon jokainen jäsen voi osallistua etänä.

Seuran hallitus on kokoontunut lähes viikottain etänä päättämään seuraa koskevista asioista.

Edellisessä kokouksessa oli ennätyselliset 12 asiaa käsiteltävänä. Esillä oli mm. esitys etävalmennuksen palkkioiden linjaamisesta sekä seuran toimintakauden muuttamisesta.

Toivomus toimintakauden muuttamisesta tuli kilpajoukkueiden suunnalta, kun edelliset kaudet loppuvat huhtikuussa ja uusi kausi alkaa tryouteilla huhti - toukokuun aikana. Samalla kun itse tuskailen epävarmassa ti-

lanteessa tulevan kauden budjetin kanssa niin tähän kohtaan 11kk toimintakausi sopisi todella hyvin. Eli ensi kaudella kuluja olisikin vain 11kk edestä. Samalla kilpajoukkueet myös säästäisi kun joukkueet maksaisi seuramaksua vain 11kk ajan.

Tukirahastoon ollaan saatua hienosti lahjoituksia ja uskon, että syksyllä tukirahastossa on hyvin varoja jakaa tukea sitä tarvitseville eli taloudellisista syistä kenenkään ei täytyisi lopettaa pelaamista. Myös seuran talous selviää koronasta, jos viimeistään elo- / syyskuussa päästään aloittamaan joukkueharjoittelu.

Kiitoksia kaikille jäsenille ja yhteistyökumppaneille, että olette osa amppariyhdistystä, jossa toisista välitetään ja pidetään huolta.

Jani Saukko
Toiminnanjohtaja

Kapteenin Kulma
Joni Lempinen

Kuva: Esa Jokinen

Edarin kausi päättyi sunnuntaina 8.3. Palokan koulukeskuksella, kun Turku voitti playoffien puolivälieräsarjan puhtaasti 2-0. Kaudella 2019-2020 Amppareiden lento loppui samassa kohdassa kuin edeltävänä vuonna. Kauden päättymisestä on kulunut kuukausi, mutta kauden tapahtumat ovat edelleen hyvin mielessä. Osaltaan varmaan siksi, että polvesta löytyy tällä hetkellä kaksi leikkausarpea, joten kaikkia haavoja ei ole vielä saatu paranneltua viime kaudesta.

Kaksi vuotta peräkkäin Amppareiden surina on loppunut puolivälieriin. Se on kelpo suoritus jos mieltii, että silloin Suomessa miesten sarjoissa on saavutettu karkeasti top 20. Ennen kauden alkua tavoitteeksi kuitenkin asetettiin Divarin mestaruus, ja nyt tiedetään, että tavoite jäi saavuttamatta. Tavoite oli kovin mahdollinen, mutta se nähtiin realistisena saavutttava. Paperilla meillä oli kasassa paras joukkue mitä Amppareiden divarikausilla on nähty.

Jos tavoitteeseen olisi päästy, niin silloin voisi puhua, että O2-Jyväskylä on miesten top 14 joukkue Suomessa. IFF:n nettisivut kertovat, että Suomessa on reilu 20 000 yli 19-vuotiasta miespelaajaa. Top 14 joukkueissa pelaajien määrä on noin 300 eli 1.5% kaikista. Luvut ovat suuntaa-antavia, mutta

tarkoitus on konkretisoida meidän joukkueemme asettamaa tavoitetta. Me haluttiin kuulua tähän "1.5 %:iin".

Me emme olleet vielä joukkueena valmiita ottamaan seuraavaa askelta. Voidaan nähdä, että peli kehittyi ja nyt ollaan valmiimpia tulevaisuudessa, mutta puheet vaativat taakseen aina tekoja. Puheilla ei pelkästään ole suurta merkitystä. Jos viime kauden tiivistäisi kahteen sanaan, niin ne olisivat avoin ja vapaa. Pelaajille annettiin suuri vastuu valmistautua peleihin etenkin pelipäivänä, mutta samalla tavalla myös arjessa yhteisten treenien ulkopuolella. Pelipäivinä valmistautuminen toimi, oltiin melkein aina valmiita ja hereillä.

Meillä on 3 krt viikossa joukkueen lajitreenit, joiden pääpaino on joukkueen yhteinen pelitaktiikka. Tämän on pakko riittää pelin kehittämiseen ihan jo resurssien puolesta. Nämä 3 treeniä onnistuttiin hyödyntämään hyvin viime kaudella. Tämä treenimäärä ei itsessään riitä Divarin mestaruuteen, vaan tämän lisäksi vaaditaan paljon toistoja muilla osa-alueilla. Toistoja ja treeniä tarvitaan pelaajien henkilökohtaiseen taitoon, pelikäsitykseen ja fysiikkaan. Jos treenimäärä jää vain kolmeen kertaan viikossa, on vaikea saavuttaa salibandy huippua nykypäivänä.

Divari on amatööriurheilua, joten salibandy pitää pystyä sulauttamaan sujuvasti jokaisen pelaajan arkeen yksilöllisesti amatööriurheilun näkökulmasta. Arkipäivän ratkaisut palvelevat aina myös peliä, ja tätä kautta tavoitetta.

Pelaajan ensimmäinen tehtävä on pitää itsestään huolta, että olisi jokaisessa pelissä pelikunnossa. Tämä vaatii huoltavaa harjoittelua, treeniä ja lepoa. Pelkkä lepo joukkueen treenien ulkopuolella ei valmista täydellisesti, jos keväällä haluaa pelata pitkälle ja voittaa. Pelaajan toinen tehtävä on yrittää kehittää itsestään parempi pelaaja mitä oli eilen. Kun pelaaja kehittää itseään, niin samalla kehittyi koko joukkue. Kun 20 pelaajaa on valmiita tekemään arjessa valintoja unen, ruoan ja treenin suhteen urheilu mielessä, niin top 14 sijat on mahdollista saavuttaa. Tämä vaatii pelaajalta paljon, mutta ennen kaikkea tämä vaatii intohimoa lajia kohtaan. Intohimosta päästään kolmanteen tehtävään. Tämä on itsestään selvä asia, mutta tässä se vielä tulee. Pelistä pitää nauttia. Sen jälkeen kaikki tulee helposti. Salibandy antaa paljon, vaikka tavoitteeseen ei aina päästä.

Hyviä treenejä kaikille Amppareille! #5

K Market

KOTIVÄYLÄ

K CITYMARKET

JYVÄSKYLÄ PALOKKA

Liitä K-Plussakorttiisi sponsorikoodi ja kauppias tukee jokaisella ruokaostoksellasi O2-Jyväskylän seuratoimintaa.

Liitä koodi osoitteessa:
www.plussa.com/sponsorointi

Sponsorikoodi:
SP0802

Kapteenin Kulma Roosa Virtanen

pistepörssin toinen sija Johannalle (Väli-aho), neljäs sija Veera-Marialle (Jalkanen) ja seitsemäs sija Kiia-Marille (Avikainen). Runkosarja on taputeltu. Katse on kohti seuraavaa tavoitetta, nousukarsintoja. Vain kolmella voitolla on enää väliä.

Kolme peliä, kolme tappiota ja kausi on ohi. Rangat Ankat kohteli Amppareita nimensä mukaisesti, olivat tylyjä isäntiä, ja näyttivät Amppareille, mitä vaaditaan pelaamiseen ylimmässä sarjassa. Pelit jatkuvat siis ensi kaudellakin liiga B:ssä ja unelma liiga A:sta jää elämään.

Mitäkö kaudesta jäi sitten käteen? Monta juoksuvetoa, pomppua ja vatsalihassuoritusta, Sepon opettavaiset tarinat pelireissuilta ja harjoituksista sekä lukuisat kovat ”änäriävännöt”. Hienot onnistumiset ja opettavaiset virheet. Riemun kokemukset ja tunteiden räiskymiset. Ennen kaikkea rutkasti lisää kokemusta urheilemisesta varsin nuorelle joukkueelle.

”Unelmien eteen täytyy tehdä töitä”. Tämän lauseen on varmasti meistä jokai-

nen kuullut. Näin koronan aikaan sitä haastetaan entistä voimakkaammin, kun liikunnan ilosta nauttiminen ja kehittävän harjoittelun tekeminen yhdessä joukkueen kanssa ei ole mahdollista. Jotta unelmat kuitenkin toteutuisivat, on meidän jokaisen, pikkujunioreista edustusjoukkueiden pelaajiin, löydettävä pandemialle sopivat tavat harjoitella ja saattaa potentiaalimme ulos. Eli eikun luontoon, kotipunttisaleille ja läräilypaikoille nauttimaan kehittymisen hedelmiä, jotta voimme taas tavoitella unelmiamme ja saavuttaa ne mahdollisesti jo ensi kaudella!

Treenaamisen iloa kevääseen ja kesään!

Terveisin
Amppareiden edustusnaisten kapteeni
Roosa Virtanen #28

Kuva: Esa Jokinen

Tue seuran toimintaa!

Sinulla on mahdollisuus vaikuttaa paikallisen urheilukulttuurin jatkumiseen. Tekemällä Keskisuomalaisen tilauksen saat itsellesi valitsemasi lukupaketin, josta samalla lahjoitat 15–25 euroa seuran toimintaan.

Keskisuomalainen tarjoaa jatkuvasti uutta tietoa. Seuraamalla Keskisuomalaista tiedät, mitä omalla alueellasi ja maailmalla tapahtuu – aina luotettavasti.

Kannustustukitilauksen tekeminen on yksinkertaista. Tilaa lehti itsellesi tai ystävällesi.

KSPAKETTI
Paperi+verkko
kolme kuukautta **69 €**

Seuralle tuleva tukiosuus 25€

KSVKL
Paperi viikonloppu + verkko
joka päivä kolme kuukautta **49 €**

Seuralle tuleva tukiosuus 20€

KSVKVK
Verkko kolme kuukautta 40 €

Seuralle tuleva tukiosuus 15€

Ohjeet tilaamiseen:

Valitse sopiva tukivaihtoehto ja kirjoita siihen liittyvä hakusana (esim. KSPAKETTI). Laita hakusanan jälkeen nimi, osoite, puhelinnumero, sähköposti sekä tuettavan seuran ja joukkueen nimi.

Lähetä tekstiviesti numeron 13520.

Saat paluuviestinä vahvistuksen tilauksesta, jonka olet valinnut. Tilaus alkaa 1-3 arkipäivän kuluessa viestin lähettämisestä.

! Tarjous on tarkoitettu vain uusiin tilaajatalouksiin, joihin ei ole tilattu Keskisuomalaisen jatkuvaa tilausta kahteen kuukauteen.

Lisätieto: ksml.fi/kannustustuki

VASTUULLISTA
JOURNALISMIA

KESKISUOMALAINEN

PIZZAT KUUMANA MYÖS KOTIOVELLE

Kotipizza KUOKKALA, PALOKKA, MUURAME

Kuljetustilaukset JOKA PÄIVÄ

www.kotipizza.fi

Muista käyttää tilatessasi O2- etukoodia

Myös NOUTO tilaukset kätevästi verkosta!

**O2:SEN ETUKOODI VERKKOKAUPPAAN:
O2ETU10
VOIMASSA TOUKOKUUN LOPPUUN!**

A-junioreiden kausi – Kliseistäkin kliseisempi kasvutarina

Teksti: Justus Hirvonen

Kuva: Teuvo Takula

uusi neljän ottelun tappioputki. Osa syystä lienee tällä kertaa myös huonossa tuurissa otteluohjelman suhteen, sillä näissä neljässä ottelussa kohtasimme sarjan kolme korkeimmalle sijoittunutta joukkuetta. Hurjalla maalierolla +144 operoivat Karhut jopa kahteen kertaan.

Vuodenvaihteen molemmin puolin pelattujen huippukamppailujen jälkeen sarjatilanne alkoi näyttää jo osittain selvältä. SM-haaveet olivat enää hyvin ohuen, lähes mahdottoman säikeen varassa ja kamppailu sarjapaikan säilyttämisestä, eli pysyminen kuuden parhaan joukossa vaikutti realistisemmalta haasteelta. Kuuden parhaan joukosta oli tämän uuden suvantovaiheen jälkeen lipsahdettu, joten keväällä tarvittaisi rutkasti voittoja. Ja kevään joukkuehan me olimme. Ennen päätöskierrosta hurmukseen jälleen yltäneet Ampparit olivat poimineet seitsemästä ottelusta viisi voittoa ja päätöskierrokselle lähdettiin seitsemänneltä sijalta ja pisteen takamatkalta sarjapaikan varmaan säilytykseen. Päätöskierroksen kliimaksin huipensi se, että illan vastustaja oli tuo nimenomainen pisteen edellä majaileva GrIFK. Ottelu oli upeaa ampparinäytöstä ja sen myös jäätyä allekirjoittaneen junioriuran viimeiseksi otteluksi, voisin hyvin kirjoittaa siitä vaikka kirjan. Siksi lienee parempi, ettei heikumoida liikaa, vaan kerrotaan vain se, että ottelun tuloksen myötä sarjapaikka säilyi A-junioreiden 1. Divarissa myös ensi kaudelle.

Usein kauden jälkeen puhutaan kasvutarinoista ja siitä kuinka hienoja kehitysaskelaita joukkueet aina kauden aikana ovat ottaneet. 13 vuotta juniorisalibandya pelanneena en kuitenkaan ole tämän kauden veroista henkistä kasvua nähnyt. Hiljainen ja hajanainen porukka hitsautui vaikeuksien ja lopulta ennen kaikkea voittojen kautta yhteen tavalla, jota moni ei olisi etukäteen uskonut. Vaikka se himoittu SM-haave jäi täyttymättä, ei lähtökohdat huomioiden kauteen voi missään nimessä olla pettynyt. On kuitenkin muistettava se, että junioripelaajan uralla yhden kauden tavoitteen saavuttamatta jääminen tai pettymys ei merkitse isossa kuvassa yhtään mitään. Esitysten paraneminen, suorittamisen laatu pakkovoiton edessä ja pettymysten käsittely kauden mittaan tähän tapaan on suoritus, josta on jokaisen pelaajan syytä olla ylpeä. Minä ainakin olen. Joukkueen on tästä hyvä jatkaa ikäluokan korkeimman sarjatason tavoittelua ja omalta ja oman ikäluokkani osalta on aika jättää viestikapula seuraaville.

A-junioreiden kausi alkoi aiempaan nähden enemmän tai vähemmän poikkeuksellisista olosuhteista. Edelliskauden jälkeen yli junioripeleistä kasvanut 1998-syntyneiden ikäluokka jätti luvattoman suuren aukon pelaajistoon ja koko joukkue oli kasattava liki alusta vain muutaman vanhan runkopelaajan ympärille. Taustat tekivätkin kovasti töitä, jotta jalkeille saataisiin edelliskauden tapaan kilpailukykyinen ryhmä, joka pystyy haastamaan sarjassa minkä tahansa joukkueen. Kuten kausi lopulta osoitti, sellainen saatiin kyllä kasaan, mutta 1. Divisioonan pyörähtäessä syksyllä käyntiin, siitä ei ollut tietoaakaan. Joukkue aiempien runkopelaajien ympärille oli parsittu kokoon tämän ja edelliskauden B-junioreista, neljästä mikkeliläisestä rinnakkaisedustuspeleajasta, turkulaisesta ja tamperelaisesta Jyväskylään opintojen perässä muuttajasta, sekä muutoin parista täysin uudesta naamasta. Lienee sanomattakin selvää, että tällaisen porukan ryhmäytymisessä on valtavia haasteita, jotka tuottivat kirjoittajalle joukkueen kapteenina, sekä valmennukselle kosolti päänvaivaa. Kapteenisto ja valmentajat yhdessäkin pohivat: Miten ihmeessä tästä tilkkutäkistä saataisi kasaan ehjä ryhmä, jota kehtaa kutsua joukkueeksi?

Alkukauden pelit olivat yhteisen huolemme näköisiä. Ketjukoostumuksissa oli hakemista, eikä mikään muukaan tuntunut toimivan. Ajoittain nähtiin jotain hyvääkin,

mutta jonkinlaiselle ihmeläälle olisi ollut kysyntää. Lopulta se ihmeläke ei ollutkaan mitään kovin tuntematonta ainetta, vaan jokaisen urheilijan lempiasia. Voittaminen. Neljän ottelun mittainen korpivaellus päättyi lopulta Tampereella, missä Koovee joutui ensimmäiseksi kärsijäksi Amppareiden uudelle vireelle. Runko koko loppukauden ketjukoostumuksille löytyi vihdoin, miehet kentällä löysivät toisensa ja hymy palasi pelaajien kasvoille. Yhteensä sarjassa 103 tehopistettä lyönyt tutkpari Nestori Kuusisto – Lari Mäkelä kylvi maahan yhteispelinsä siemenen, josta niitettiin satoa koko loppukausi, eikä 109 tehopistettä kaudella tehtailut 2. kentällinäkään ollut valmennukselta huono kyhäelmä.

Kertarysäyksellä nähtiin minkälainen merkitys yhdelläkin voitolla voi olla. Pelin jälkeen ryhmä oli liimaantunut yhteen kuin mitään ongelmaa ei koskaan olisi ollutkaan. Loppuverryttelyllä pelin jälkeen sellaiset miehet veistelivät huumoria toisilleen, jotka eivät olleet neljän ensimmäisen matsin aikana vaihtaneet keskenään paria sanaa enempää. Yhteishengen merkitys esityksille on samanveroinen. Tulos puhukoon puolestaan: Seuraavasta kuudesta ottelusta 5 voittoa ja sarjasijoitus komeassa nousussa. Sattumaan en usko tässä asiassa patkääkään, vaan uskon pelifiiliksen ja joukkuehengen valtavaan merkitykseen. Nyt kun oli kerran nähty mihin joukkue pystyy, ei sitä horjuttanut edes

Miesten Akatemiajoukkue säilytti kuin säilyttikin sarjapaikkansa kauden 2018-2019 päätteeksi, muiden joukkueiden jättäessä sarjapaikan vastaanottamatta. Näin ollen nuori amppariryhmä sai uuden mahdollisuuden kivikovassa Sisä-Suomen kakkosdivisioonassa. Joukkueen runko pysyi suurimmalta osin samana kuin aiemmalla kaudella ja lisäksi joukkueen vahvuuteen liittyi muutama uusi vahvistus. Täten kauteen 2019-2020 lähti kokenempi ja nälkäinen O2 Akatemia!

Akatemia sai kauteen onnistuneen startin, kun ensimmäisestä kuudesta sarjapelistä kertyi plakkariin 10 pistettä; kaksi voittoa, kaksi 2 pisteen voittoa jatkoajalla ja rankkareilla, sekä 2 tappiota. Parannettavaa näistä otteluista kuitenkin jäi, Akatemia menetti johtonsa molemmissa kahden pisteen voitoissa viimeisellä minuutilla vastustajan pelatessa ilman maalivahtia. Kahta perättäistä voittoa seurasi valitettava kolmen ottelun tappioputki.

Marraskuussa joukkueen valmennustiimiin saatiin mieluisa vahvistus, kun Petri Manninen hyppäsi remmiin. Keskisuomalaiselle salibandykansalle tuttu persoona toi omalla osaamisellaan paljon lisää Akatemian pelaajille henkilökohtaisella tasolla sekä

etenkin erikoistilannepelaamiseen. Vielä iso kiitos ”Piitille” tästä kaudesta ja tsemppiä tuleviin haasteisiin!

Kauden ensimmäinen Jyväskylän derby miteltiin marraskuussa Palokassa. Syksyn harjoituspelissä nuori amppariryhmä onnistui kaatamaan kokeneen hirvilauman, joten Steamers lähti otteluun varmastikin revanssi mielessään. Toisin kuitenkin kävi, kun läpi ottelun uhrautunut ja taistellut Akatemia vei lopulta paikalliskamppailun nimiinsä 5-6 jatkoajan jälkeen.

Joulutauolta palannut Akatemia otti tavoitteekseen päästä kuudenjoukkueenjoukkoon, joka oikeuttaisi paikan Suomisarjan -karsinnoissa. Tammikuussa koettiin kuitenkin valitettavat tappiot KyPo:lle ja KalvK:lle, näistä otteluista kuusi pistettä olisivat olleet elintärkeitä. Samalla kuitenkin Akatemia napsi tärkeät päänahat Krp Akatemiasta sekä Classic Unitedista, joten tavoitteessa oltiin yhä kiinni.

Kauden tavoite lipsahti kuitenkin käsistä kahden perättäisen maalin tappion johdosta, kun Akatemia hävisi vieraskentällä Soittorasialle 4-3 sekä runkosarjan voittoaikalle RSS Panthersille 8-7. Nämä ottelut kuitenkin osoittivat, että hyvänä päivänä Akatemia

pystyy haastamaan minkä tahansa joukkueen tässä sarjassa.

Lopulta Akatemian kausi sai sinetin, kun perjantaina 6.3. KU-68 saapui vierailulle Buugin Ampparipesään. Kotijoukkue tarvitsi ottelusta vähintään kaksi pistettä varmistaakseen sarjapaikan myös kaudelle 20-21, kun samaan aikaan vierailijat Kangasalalta olivat sarjan viimeisenä vailla ponnasta. Värikkäiden vaiheiden jälkeen ottelu eteni jatkoajalle, jossa digitaalit pysähtyivät aikaan 61.43, kun Pekka Jääskö ratkaisi taiston Akatemian hyväksi, ja näin ollen O2 Akatemia pelaa kakkosdivisioonaa myös kaudella 2020-2021!

Tätä tekstiä kirjoitettaessa on Akatemia solminut jo ensimmäisiä pelaajasopimuksiaan, ja näin ollen aloittanut valmistumisen seuraavaan kauteen. Ota seurantaan O2- Jyväskylä Akatemia Facebookissa sekä o2jklakatemia Instagramissa, jotta kuulet joukkueen tuoreimmat uutiset ja kuulumiset!

O2 Akatemia kiittää kaikkia yhteistyökumppaneita ja sponsoreita kaudesta 2019-2020 ja toivottaa kaikille Amppareille ja ampparinmielisille hyvää kesää ja tsemppiä loppuvuoteen!

Teksti: Valtteri Pulkkinen

Kuva: Teuvo Takula

Teksti: Erika Kamsula
Kuva: Tiia Mönkkönen

Kun valmentajamme Sakke Rajalin kysyi, kiinnostaisiko minua kirjoittaa joukkueestamme, myönteisen vastaukseni perään lisäsin: ”Mutta ollaanko me tarpeeksi mielenkiintoisia?”

Jo vajaan vuoden kokemus tästä laumasta sai Saken takaamaan, että todellakin ollaan.

Kauden alussa joukkueemme oli kriittisessä pisteessä. Sarjapaikka naisten 3. divisioonassa oltiin saatu säilytettyä, mutta aiemman kauden kokoonpanosta joukkueeseen oli varmuudella jäämässä vain neljä pelaajaa. Suurin haaste pelaajien mielenkiinnon säilyttämiseksi oli valmentajan puuttuminen.

Kun Sakke yllättäen liittyi mukaan rinkiin, alkoi toivon kipinöitä näkymään. Naisten 4. divisioonajoukkueen hajoamisen seurauksena ja muutaman uuden tulokkaan ansiosta meille oli siirtymässä pieni nippu osaavia pelaajia. Myös oman sarjapaikkamme luopumisesta käytiin keskustelua muutamaan otteeseen, mutta joukkue pysyi päättäväisenä ja sarjaan lähdettiin 15+1 pelaajan rosterilla.

Onneksemme syksy ja alkutalvi toivat mukanaan vahvistuksia pelaaja toisensa jälkeen ja helmikuun koittaessa meillä oli ensimmäistä kertaa turnauksen pelaavassa kokoonpanossa kolme kenttällistä pelaajaa.

Kuten mainittua, joukkueemme uudistui täysin. Valmentaja oli uusi, kokoonpano oli uusi ja monelle pelaajalle myös sarjataso oli uusi.

Kesän ulkopalloilut osoittautuivatkin oivaksi tavaksi tutustuttaa pelaajat toisiinsa, jotta syksyn alkaessa treeneissä pystyttiin keskittymään pelillisiin asioihin. Aktiivisella osallistumisella ja motivoituneella treenaamisella yhteinen sävel alkoikin löytymään ja kahden ottelun turnauksista pisteille päästiin vähintään toisessa. Tammikuussa pelattu ylimääräinen välisarja jäikin ainoaksi täysin pisteettömäksi turnaukseksi, joten tältä kantilta ajateltuna uuden joukkueemme kausi on ollut lupaava.

Näin kapteenin näkökulmasta joukkueestamme parasta on ollut tekemisen meininki ja yhteishenki. Treenit ovat aina pyörineet hyvällä osallistujamäärällä ja turnauksissa pelaajien pisteet ovat jakautuneet melko tasaisesti. Joukkueesta on aina löytynyt innokkaat henkilöt niin huoltajiksi, video-kuvaajiksi kuin pallokassin kuljettajiksikin. Treeneihin ja peleihin on lähdetty nauttimaan ja pitämään hauskaa. On heittäyditty tuuletuskilpailussa ja valmistauduttu treeneihin pikkujouluherkkuja tankaten. Bussimatkan korttipelejä ja Supersunnuntain pandailua unohtamatta.

Vallitsevien olosuhteiden vuoksi viimeisen turnauksemme jäi kokonaan pelaamatta. Kauden alussa asettamamme tavoite, olla yhdeksän joukkueen sarjassa viidensii, ylittyi lopullisen sijoituksen ollessa 4. Liiton viimeistellessä päätöksensä, sijaintimme karsintaviivan yläpuolella toi melkoisen uutisen ja saimme tietää, että nousemme Sisä-Suomen 2. divisioonaan kaudelle 2020-21.

On outoa havahtua siihen, että uuden kauden suunnittelu on jälleen edessä, sillä tuntuu kuin kausi olisi vasta alkanut. Tähän on kuitenkin todettava, että onneksi tämä on jatkumo, jossa pelit ja hauskanpito eivät lopu yhteen kevääseen.

- Erika Kamsula, kapteeni, naiset 3

Seuraa menoamme Instagramissa o2jkl_naiset3

D-TYTTÖJEN KAUSI 2019-2020

Teksti: Valmentajat
Kuva: Express-kuva

D-tyttöjen joukkue on nuori, mutta potentiaalinen. Joukkueeseen kuuluu tällä hetkellä 16 kenttäpelaajaa ja yksi maalivahti. D-tytöt pelasivat menneellä kaudella liiton järjestämää aluesarjaa ja Keski-Suomen Intersport-liigaa. Tyttöillä oli kolme lajiharjoitusta ja yksi fysiikkaharjoitus viikossa.

Joukkueen kausi on ollut haastava, mutta opettavainen. Osittain kauden haastavuuteen vaikutti alkukauden vähäinen pelaajamäärä. Kauden loppua kohti tyttösali-bandyn kehittämishankkeen myötä D-tytöt saivat mukaansa uusia innokkaita pelureita.

Joukkueen päävalmentajana on toiminut Sami Joronen. Apuvalmentajina toimineille Ella Mikkoselle ja Enni Soinille kausi oli ensimmäinen kilpajoukkueen valmentajina. -Itselleni tämä kausi on ollut tosi opettavainen ja pitkä, vaikka se loppuikin kesken. Tällä kaudella on oikeasti joutunut harjoittelemaan valmentamisen ja oman pelaamisen yhdistämistä. Alussa olin myös aivan pihalla siitä, että mitä kaikkia asioita pitää muistaa hoitaa. Mulla ei esimerkiksi ollut mitään hajua, että miten pelaajat laitetaan tulospalveluun, Mikkonen kertoo.

-Joo, on sitä näin ensimmäisellä kilpajoukkueen valmennuskaudella saanut pohtia, että miten asioita hoidetaan, Soini lisää.

Aluesarjan peleistä tytöt ovat saaneet arvokasta kokemusta. Pelit tyttöjä vastaan ovat olleet tärkeitä kehittymisen kannalta. Päävastustajiksi kaudelle muodostuivat Pirkat, SBT PaPo ja LASB hml. Joukkueiden kesken saatiin tiukkoja ja tunteikkaita pelejä aikaseksi.

-Aluesarjassa olimme tällä kaudella selkeästi nuorin joukkue. Se onkin välistä näkynyt rumina lukuina tulostaululla, mutta ymmärtäähän sen kun vastustajilla on päätä pitempiä tai jopa 2-3 vuotta vanhempia pelaajia. Toisaalta pelikentällä on koettu onnistumisia ja voittamisen riemua, sekä tiukkoja matseja, joukkueen päävalmentaja Sami Joronen toteaa.

-Huipputuloksia ei lähdetty missään nimessä heti hakemaan, vaan sitä kokemusta nuorelle joukkueelle. Kokemusta haalittiinkin reippaasti tuleville kausille, Soini jatkaa.

D-tyttöille lanseerattiin fysiikkahaaste omatoimisen harjoittelun tueksi. Haaste aloitettiin maaliskuun alussa ja tavoitteena oli, että tytöt tekisivät kotona 2-3 kertaa viikossa noin 15 minuutin lihaskuntotreenin. Vallitsevan tilanteen takia omatoimiset treenikerrat ovat pidentyneet ja monipuolistuneet. Nyt tavoitteena on 3-4 harjoitusta viikossa.

-Tytöt saivat valita itse liikkeet haasteeseen ja kokosin niistä heille sitten sopivat harjoitukset ja toistomäärät. Alkuun mentiin pelkätään näillä lähinnä keskivartaloa kehittäville liikkeillä, mutta nyt kun ei päästä ollenkaan harjoittelemaan yhdessä olen heille kerännyt videoita, joiden mukana pystyvät treenaamaan vähän monipuolisemmin, Mikkonen avaa.

Myös joukkueen kapteeni Sara Raitanen harmittelee, kun ei voida harjoitella yhdessä, eikä tämän takia kehittymistä tapahdu niin paljoa. Motivaatiota ei onneksi kuitenkaan työiltä puutu, treenikerroista päätellen. Valmentajille on kuitattu pelaajilta yhteensä 181 harjoitusta 3 viikon ajalta.

Tulevaisuudessa D-tytöt pyrkivät kehittämään toimintaansa ja harjoittelemaan ahkerasti. Yhtä kautta ja kokemusta rikkaampina D-tytöt suuntaavat katseensa jo kohti kesää ja ensi kautta.

Työharjoittelu seurassa

Olen Nikke Manninen ja opiskelen Jämsänkosken Gradiala kasvatus- ja ohjausalalla eli minusta tulee nuoriso-ohjaaja. Olen pelannut salibandyä n. 11 vuotta ja O2:ssa vietin kaudet 2017-2019. Olen myös valmentanut seuran juniorijoukkueita kausilla 2017-2019.

Aiemmasta kokemuksesta johtuen oli luontevaa tehdä työharjoittelu tutussa seurassa. Ensimmäinen harjoittelu oli syksyllä 2019, jolloin toimin enemmän apuohjaajana ja otin muiden ohjaajien tyyleistä mallia, jota hyödynnän omassa työkentelyssäni. Keväällä 2020 oli pidempi noin neljän kuukauden työharjoittelu, joka keskeytyi maaliskuussa koronapandemian takia.

Työharjoitteluun kuului käydä ohjaamassa päivittäin Jyväskylän eri alakouluilla kerhotoiminnassa salibandyä eli salibandykoulua. Salibandykoulussa oppilaat pääsevät liikkumaan salibandyn parissa ja oppimaan uusia asioita. Pääsin myös harjoitteluni aikana ohjaamaan O2:sen järjestämää hiihtolomaleiriä. Leiriviikon aikana sain paljon ohjaajakokemusta, kun koko päivä ohjattiin samoja lapsia ja osa lapsista oli leirillä koko viikon.

Harjoitteluni on sujunut hyvin ja on kiva huomata, miten itse kehittyy ohjaajana, kun saa enemmän vastuuta ja olenkin saanut joihinkin ohjattaviin sellaisen otteen, että heistä huomaa, että olen onnistunut ohjaamisessa. O2 on aivan mahtava työharjoittelupaikka ja sieltä olen saanut paljon oppia ja vinkkejä tulevaisuuteen, joita tulen varmasti hyödyntämään.

Valmistun 2020 joulukuussa nuoriso-ohjaajaksi ja armeijan jälkeen suunnitelmassa on jatkaa opiskelua urheiluopistossa. Jos olet kiinnostunut salibandysta ja valmentamisesta, niin kannattaa lähteä valmentajaksi, koska siinä oppii lajista ja ohjaamisesta todella paljon ja lisäksi valmentamisesta saa mukavaa lisätuloa opiskelijabudjettiin.

Teksti: Nikke Manninen
Kuva: Nikke Manninen

OLISIKO NYT AIKA?

Tarjoamme sinulle uuden tavan lopettaa tupakoinnin – ilman nikotiinia!

Älä siirry muihin tupakka- ja nikotiinivalmisteisiin, vaan lopeta kerralla.

Käy lataamassa tupakoinnin vieroitusopas sivuiltamme www.acetium.fi
Saat hyviä vinkkejä lopetuksen avuksi.

Acetium® on Suomessa kehitetty ja valmistettu avainlipputuote. Miellyttävän makuinen tabletti imeskellään aina tupakoidessa.

Acetium® sitoo savusta haitallista asetaldehydiä ja tupakka ei enää maistu samalta, nautinto vähenee. Tupakoinnin lopetus helpottuu luonnollisen mekanismin kautta.

www.acetium.fi

VALMENNUS- JA JUNIORIPÄÄLLIKKÖ LIKKUTTAVAT AMPPAREITA

Ampparit lanseerasi kaikille jäsenilleen liikunnallisen treenihaasteen neljän viikon ajaksi. Treenihaaste toteutettiin 18.3. – 14.4. välisenä aikana. Seuran valmennuspäällikkö ja junioripäällikkö suunnittelivat ja kuvasivat jokaiselle neljälle viikolle eri lihasryhmää kehittävän haasteliikkeen ja sen kehittämistä varten viikon mittaisen harjoitusohjelman. Amppareiden jäsenet pääsivät osallistumaan haasteeseen treenaamalla viikoittaista haasteliikettä ja kuvaamalla omasta suorituksestaan videon. Jokaisen viikon päätteeksi kovimman suorituksen tehnyt Amppari palkittiin FAT PIPEN varrella.

Miksi tällainen haaste toteutettiin?

Valmennuspäällikkö Tuomas Pulkkinen:
"Tavoitteena oli tarjota liikunnallista toimintaa seuran jäsenille tilanteessa, jossa kaikki

joukkueiden treenivuorot on jouduttu perumaan. Vaikka joukkueiden yhteiset harjoitukset olivatkin tauolla, niin halusimme rohkaista jokaista seuramme jäsentä jatkamaan liikuntaa omatoimisesti tai pienryhmissä niissä paikoissa, joissa se on mahdollista. Omatoimisen treenaamisen ja tällaisten treenihaasteiden avulla jokainen pystyy ylläpitämään ja kehittämään omaa fyysistä kuntoa ja arjessa jaksamista. Poikkeusoloissa emme pääse liikkumaan oman rakkaan lajin parissa porukassa ja aikaa tulee vietettyä todella paljon kotona. Terveysten, fyysisen kunnon ja henkisen hyvinvointimme kannalta on todella tärkeää, että jatkamme liikkumista kaikin mahdollisin keinoin omatoimisesti. Liikkuminen tuo iloa, virkeyttä ja hyvinvointia jokaisen sitä harastavan arkeen. **LIIKE ON LÄÄKE!**"

Teksti: Joonas Kaasalainen
Kuvat: Tuomas Pulkkinen

Treenihaasteen haasteliikkeet ja harjoitusohjelmat

Viikko 1

Haasteliike
- Lankkupito vastakkainen käsi ja jalka ylhäällä

Harjoitusohjelma
Keskivartalon kuntopiiri 2-3 kierrosta.

- § Punnerrusasennossa sivuttaisliikkuminen edestakaisin
- § Kylkikierrat molemmat kyljet
- § Lankkupito
- § Superman
- § Linkkuveitsi
- § Yleisliike

Viikko 2

Haasteliike
- Läpsypunnerrus

Harjoitusohjelma
Ylävartalon kuntopiiri 2-3 kierrosta.

- § Pystypunnerrus kulmassa
- § Dippipunnerrus
- § Käsilläseisonta seinää vasten
- § Leuanveto/pari veto
- § Punnerrus
- § Punnerrus seinää vasten

Viikko 3

Haasteliike
- 1 jalan pistoolikyky

Harjoitusohjelma
Jalkojen kuntopiiri 2-3 kierrosta.

- § Bulgarian kyky
- § 1 jalan pistoolikyky avustettuna
- § 1 jalan lantionnostot
- § Takareisi liu'utus/1 jalan takareisi rullaus
- § Lantionnosto kylkiasennosta
- § Jalan vaihtohypyt

"TEKEE HYVÄÄ
KUNNOLLE!"

Teksti: Kati Rantala-Lehtola
Kuva: Kati Rantala-Lehtola

Aaro Lehtola #33 innostui O2:n yhden käden ja jalan lankku -haasteesta ja teki kovan kahden minuutin ennätystuloksen. Aaro oli aiemmin harjoitellut tavallista lankkua sekä salibandyä että jalkapallon lihaskuntotreenissä, mutta yhden käden ja jalan lankku oli uusi juttu. Palkinto houkutteli Aarona osallistumaan kisaan.

Ensimmäiset yritykset olivat puolen mi-

nuutin luokkaa, mutta sitten alkoi tasapaino löytyä.

"Keskityin vaan ja ajattelin, että jaksan vielä, vaikka käteen alkoi sattua ja reisi meinasi krampata", Aaro kuvaa ennätysuoritustaan.

Perhekin oli kannustamassa, ja erityisesti pikkuveli Aleksin tsemppaus sai Aarona antamaan kaikkensa. Aaro epäili, mahtaako

hän aikansa riittää kovassa kisassa.

Mutta se riitti mainiosti. Aaro oli onnensa kuultuaan voittaneensa uuden mailanvarren.

"Kannattaa aina yrittää ja keskittyä täysillä", Aaro kannustaa muita treenaajia ja toivoo, että jossain haasteessa olisi palkintona mailan lapa.

KUN LAPSI TREENAA - TREENAA SINÄKIN!

ÄLÄ ODOTA JA TURHAUDU!
TARJOAMME BUUGILLA TREENAAVIEN
LASTEN JA NUORTEN VANHEMMILLE SEKÄ
LÄHISUKULAISILLE HOUKUTTELEVAN

10X TREENIKORTIN HINTAAN

70€

(OVH. 95€ - SÄÄSTÄT 25€)

KÄYTÄ AIKASI ITSEESI JA KUNTOILUUN
SAMALLA, KUN ODOTAT LASTA HARKOISTA!

TERVETULOA TREENAAMAAN!

TARJOUS VOIMASSA 31.12.2020 ASTI.

Buugi
LIIKUNTA- JA
HYVINVOINTIKESKUS

10X KORTILLA PÄÄSET:

- KUNTOSALILLE
- RYHMÄLIIKUNTAAN mm:
 - JOOGA
 - CYCLING
 - BODYPUMP
 - CIRCUIT TRAINING - KIERTOHarjoittelu
 - TANSSITUNNIT

KORTTIVARAUKSET JA -TIEDUSTELUT
TEEMU.MANNINEN@BUUGI.FI TAI
ASIAKASPALVELUSTAMME 050-5455 374

ÄYÄT OTTI JÄLLEEN ASKELEITA ETEENPÄIN

Instagram: o2jkl_miehet
Facebook: O2JKL Miehet
Edustus
Twitter: o2jkl

Teksti: Joonas Kaski
Kuvat: Esa Jokinen

Miesten edustusjoukkueen eli tuttavallisemmin "Äyien" kausi loppui tänä vuonna edellisvuoden tapaan Divarin puolivälieriin, kun Ampparit vastustajakseen valikoit runkosarjan kolmonen FBC Turku lähetti oranssipaidat kesälomille 2-0 otteluvoitoin. Näin ollen Äyien kausi kerkesi loppua siis jo ennen kuin koronavirus pysäytti Salibandyliiton kaiken sarjatoiminnan tämän kauden osalta.

Vaikka tuloksellisesti kausi päättyi miehillä tismalleen samaan paikkaan kuin se päättyi myös edellisellä kaudella, niin joukkue otti kuitenkin pelillisesti todella isoja harppauksia eteenpäin ja joukkueen pelaaminen muuttui edelliskausiin peilaten todella paljon monipuolisemmaksi. Tähän vaikuttivat varmasti sekä Joonas Kaasalaisen työn jatkuminen joukkueen päävalmentajana edellisen kauden apuvalmentajan pestin jälkeen, kuten myös onnistunut kesä

siirtomarkkinoilla, kun Ampareiden haaviin tarttuivat hyökkäyspäättävät vahvistamaan saapuneet paluumuuttajat Ilkka Tepponen, Ville Sepponen ja Kasper Kanttonen sekä naapuriseurasta puolustuspäähän siirtyneet Niko Ilmonen, Lauri Lavonen ja kesken kauden pakin tontille siirtynyt Niki Kaurtola.

Divarin runkosarjassa joukkue pelasi ennen kaikkea hyvin tasaisen kauden, kun joukkue kärsi pisimmillään vain yhden kolmen ottelun pisteettömän putken ja voittoputki oli parhaimmillaan marras-joulukuussa neljän ottelun pituinen. Divarin runkosarja oli kuitenkin tänä vuonna äärimmäisen tiukka, ja alemmissa pudotuspelipaikoissa lähes koko kauden kiinni ollut Äyät varmisti pudotuspelipaikan vasta päätöskierroksella, kun se kaatoi Josban vieraisissa. Kuitenkin esimerkiksi runkosarjan kakkonen Pirkat kaatui kauden aikana Ampareiden käsittelyssä, samoin myös puolivälierävastustaja FBC

Turku, jonka Ampparit löi molemmissa runkosarjan peleissään. Sijoitus runkosarjassa jäi kuudenneksi, vaikka runkosarjan yleisten otteiden perusteella jopa kotietu olisi voinut olla realistinen. Henkilökohtaisella tasolla isoja onnistujia olivat jälleen joukkueen sisäisen pistepörssin voittanut Iiro Kinnunen (14+28=42) sekä puolustajan paikalta hyökkääjäksi siirtynyt Markus Manninen, joka kiitti vastuusta oikein kunnolla ja paukutti saman tien oman maaliennätyksensä pirstaleiksi 28 täysosumalla, jolla irtosi myös koko Divarin maalipörssin kuutostila. Lisäksi jälleen erinomaisen kauden pelasi joukkueen maalivahtitandemi Henri Tikkanen – Tommi Kauppinen, joka jakoi vastuun täysin tasan runkosarjassa. Debytantteista mainitaan Akatemiasta kesken kauden Äyien mukaan noussut Jani Kuronen, joka vakuutti valmennuksen muutaman ottelun perusteella ja lunasti itselleen Divari-sopimuksen ensi kaudesta.

Päävalmentaja Kaasalainen kommentoi päättynyttä kautta analyttisesti:

"Lähdettiin kauteen käytännössä täysin päivänvastaisella jutulla, kuin edelliseen kauteen. Oltiin tehty edellisellä kaudella huomioita, että joukkueen palloton pelaaminen on hyvää ja ensiluokkaista ja vastahyökkäyspelaaminen on ollut tehokasta; käytännössä noilla kahdella asialla naarattiin myös se kauden 2018-2019 playoff-paikka. Nyt haluttiin lähteä vähän enemmän pallollisen pelaamisen kautta ja tavoiteltiin sitä, että pelaajat alkaisivat hieman enemmän tajuamaan, mitä siellä kentällä olisi pallon kanssa viisikkona hyvä tehdä ja mitkä on ne pelin peruserätykset, ja ihan tärkeimpänä, että jokainen oppisi pelistä hieman enemmän. Tavoitteet kauteen olivat kovat, kun tavoitteeksi asetettiin Divarin mestaruus. Sitä silmällä pitäen lähdettiin kesällä painamaan hommia ja mielestäni niitä painettiin aika hyvin. Kesälle saatiin pari lajitreeniä viikkoon ja joka treeniin se neljä kenttää ukkoja niin päästiin jo kesällä kehittämään peliä. Samalla tehtiin tietysti fysiikkatreeniä hyvällä intensiteetillä. Oikeastaan kaikella tähdättiin isossa kuvassa pallollisen pelin kehittämiseen, eikä

puututtu käytännössä aina lainkaan pallotomaan peliin, jotta fokus saatiin pidettyä oikeissa asioissa. Toki kauden alku oli melko kankea ja siinä maksettiin kovia oppirahoja siitä, kun ihan kaikkea harjoiteltua ei vielä siinä vaiheessa kentällä ja tulostaululla saatu näkymään. Kärsivällisyys oli ehkä välillä koetuksella itse kullakin, mutta luotettiin omaan hommaan ja sitä kautta se alkoi myöskin tuottaa pikku hiljaa myös tulosta. Kausi oli siinä mielessä erittäin nousujohteinen, että jokainen pelaaja tuntui oppivan pelistä koko ajan enemmän ja myös iso teema eli pallollinen peli meni paljon eteenpäin; siihen nähden runkosarjan kuudes tila oli erittäin ansaittu. Toki vähän jäi maksimipotentiaalista myös ulosmittaamatta, kun joulun jälkeen tuli aika paljon sairasteluja, mitkä pakkaa sekoittivat. Joukkue kuitenkin taisteli tämän vaiheen hienosti läpi ja saatiin raavittua pisteet jopa hieman vajaallakin miehistöllä niistä tärkeimmistä peleistä. Hienoksi muistoksi jäi myös etenkin runkosarjan viimeinen peli Joensuussa, jossa pelattiin tulos tai ulosmentiteetillä, ja järjestettiin hurmiossa pelanneen Josban kanssa kyllä hieno näytös, josta saatiin myös hieno palkinto pudotuspelipaikan muodossa. Pleijjareissa sitten nähtiin

tosin komea sarja (vaikkakin vain kaksi peliä) Turkuun vastaan, ja pelillisesti oltiin kyllä todella tasaisia, vaikka kaverilla aika huippukova materiaali olikin. Molemmat joukkueet pelasi todella hyvää salibandyä, molemmat halusi voittaa ja tuloksena oli se, että molemmat pelit hävittiin vain maalin erolla, ekassa pelissä ei edes Liiton lanseeraama 20 minuutin jatko aika tuonut tulosta! Kokonaisuutena kuitenkin kaudesta jäi erittäin positiivinen fiilis ja päästiin hieman raapaamaan jo niitä joukkuepelaamisen saloja, mitä lähdetään taas ensi kaudella vieämään etäpäin. Meillä on ihan jäätävän kova potentiaali kehittyä vielä eteenpäin, ja lisäksi valmennuksen ilmiö on todella hienolla tasolla, joten tästä on todella hienoa jatkaa!"

Erittäin hyvistä asetelmista jatkaa siis Äyät myös ensi kauteen ja kasassa on myös jo sopimukset molempien maalivahtien sekä yhdeksän kenttäpelaajan kanssa. Joukkueen kasaaminen jatkuu pitkän kevättä ja kesää. Muista seurata joukkueen somekanavia, niin pysyt mukana joukkueen kasaamisessa kohti kautta 2020-2021!

C2-POIKIEN UPEA KAUSI EI SAANUT ARVOISTANSA PALKINTOA

Teksti: Joonas Kaski
Kuvat: Joonas Kaski

Maaliskuun puolen välin tienoilla oli jo monilla Amppareidenkin joukkueilla kaudet päätöksessään tai ainakin viimeisiä pelejä vaille paketoituna. Yhtä ikäluokkaa odottivat vielä kuitenkin runkosarjojen jälkeen niin SM-sarjan mitalipelit kuin myös Ylialueellisen Kilpasarjan loppuhuipentuma. Upeita tapahtumia, missä kausi olisi tällä hienolla 2005- poikien ikäluokalla voinut saada mitalinkirkkaan päätöksen niin Edustus- kuin Kilpajoukkueellakin. Näitä tapahtumia ja pelejä ei kuitenkaan koskaan pelattu, kun 12.3.2020 Salibandyliiton päätöksellä kaikki Liiton sarjat pysäytettiin koronaviruksen leviämisen taltuttamiseksi ja kausi 2020-2021 päättyi samalla.

Joten ei, kausi ei saanut päättyneen kauden C2-poikien ikäluokan osalta millään tavalla ansaitsemaansa päätöstä, mutta kuten vanha sanonta kuuluu: ”Tärkeintä ei ole se päämäärä, vaan matka, joka on kuljettu”. Toki tällä hetkellä juuri tuo sanonta ei paljoa lämmitä, mutta voimme silti erittäin positiivisin mielin katsoa tätä päättyntä salibandykautta 2019-2020; 2005- ikäluokan

tarina on nimittäin sellainen, joka hakee vertaistaan!

Katsotaanpa ensin isoa kuvaa; tällä kaudella C2-poikien ikäluokan toiminnassa nähtiin mukana todella ilahduttavan suuri määrä osallistujia; peräti 55 kenttäpelaajaa, 5 maalivahtia ja 12 toimihenkilöä! Joukkueita toiminnassa oli mukana kolme: SM-sarjaa pelannut Edustusjoukkue O2JKL/MuurY, Ylialueellista Kilpasarjaa pelannut Kilpa 1- joukkue O2-Jyväskylä II sekä Ylialueellista Haastajasarjaa pelannut Kilpa 2- joukkue O2-Jyväskylä III. Ikäluokassa pystyttiin siis tarjoamaan oikeantasoinen harjoitus- ja peliympäristö kaiken tasoille pelaajille. Kauden aikana pelaajia liikutettiin yhteensä 338 harjoitustapahtumassa ja 103 pelitapahtumassa, niin paikallisesti kuin ympäri Suomen.

Edustusjoukkue – tuntemattomuudesta ikäluokan kärkikastiin!

Syksyllä SM-karsinnat näytöstyylisiin selvitettiin ja SM-sarjaan kovin tavoittein lähte-

nyt yhteisjoukkue O2JKL/MuurY ei kauden alussa vielä herättänyt kummempin pelkoa ikäluokan muissa joukkueissa, enemmänkin ihmetystä, että mistäs tällainen ”nimihirviö” on tähän sarjaan tupsahtanut. Lisäksi kirkkaimmat valot osoittivat ihan eri puolille Suomea, kun jo ennen kauden alkua kirkkaimmat mitalit jaettiin kahvipöytäkeskusteluissa oululaisen OLS:n ja helsinkiläisen EräViikingit Pohjoisen nimiin. Kuitenkin jo sarjan alussa lempinimeä ”Pörriäiset” kantanut O2JKL/MuurY näpäytti epäilijöitään napsimalla tasaiseen tahtiin pisteitä ensimmäiseltä kierrokselta sarjan toisen lohkon joukkueita vastaan, joka tuotti komeasti kuusi voittoa ja vain kaksi tappiota. Marraskuussa startattiin yksittäiset täysimitaiset ottelut oman lohkomme joukkueita vastaan ja vaikka uusi pelin kesto ja ”ehjän kuusikymppisen” pelaaminen pieniä haasteita aluksi tuottikin ja etenkin syyskaudella jouduttiin reissaamaan aivan luonnottoman paljon täysin ihmisille sopimattomiin kellon-aikoihin, keikkui tämä mystinen Keski-Suomen Nimihirviö joulutauolle siirryttäessä lohkonsa kakkospaikalla.

Vuoden 2020 alussa sama tahti jatkui, nyt tosin saatiin pelata hieman enemmän kotikaukalossa, mutta pisteitä tuli edelleen oikein tasaiseen tahtiin. Helmikuun alussa tehtiin myös pientä historiaa, kun veimme yhdessä C1-poikien kanssa valtakunnallisen sarjan pelit Muurameen ensimmäistä kertaa ikinä. Samana viikonloppuna Pörriäiset varmisti paikkansa lohkon kolmen parhaan joukossa ja näin ollen myöskin ikäluokan kahdeksan parhaan joukossa sekä puolivälierissä! Noin kuukautta myöhemmin maaliskuun ensimmäisenä päivänä Palokan koulukeskukselle oli kerääntynyt kauden ennätysyleisö, peräti 116 silmäparia, seuraamaan, kun Pörriäiset pölytti lohkon kolmantena majailleen Turun Palloseuran 16-3 lukemin ja varmisti tällä voitolla lohkon kakkostilan sekä kotiedun puolivälieriin kaksi kierrosta ennen runkosarjan päätöstä. Loppuun saakka runkosarjaa ei kuitenkaan saatu pelata, sillä kaksi päivää ennen päätöskierrosta tuli Liiton päätös sarjakauden päättämisestä.

Vaikka päällimmäisenä tunteena voidaankin pitää pettymystä, kun kautta ei saatu edes yrittää pelata lopettaa sen ansaitsemallaan tavalla kevään jatkopeleissä, niin voidaan Edustusjoukkueen taustoilla olla erittäin

tyytyväisiä päättyneen kauden antiin. Nuori joukkue (kolmasosa joukkueesta 06-07-ikäluokkien pelaajia) hyppäsi lähes kaikesta tuntemattomuudesta jo pitkään ikäluokan kärjessä keikkuneiden kovien joukkueiden sekaan ja osoitti heti ensimmäisellä yhteisellä kaudellaan, että sinne kärjen tuntumaan joukkue myös kuuluu! Joukkueen harjoituksissa oli hyvä ja innostava meininki läpi kauden, vaikka vaatimustaso olikin todella korkealla, ja se heijastui myös pelaamisessa, kun pelistä toiseen Pörriäisten pelaamisessa näkyi iloisuus, aktiivisuus ja omien kannustaminen. Hyvät tulokset olivat sitten seurauksena kaikista tästä!

Ikäluokkavalmentaja ja Edustuksen päävalmentaja Joonas Kaski tiivistää Edustusjoukkueen kauden seuraavasti:

”Henkilökohtaisesti voin sanoa, että tämä kausi tämän joukkueen kanssa on ollut tähänastisen valmennusurani hienoin! Jo ensimmäisistä yhteisistä harjoituksista lähtien näki, että tällä joukkueella on halua ja tahtoa tavoitella ikäluokan kärkeä, ja kaikki potentiaali myöskin se saavuttaa. Kaikkiin treeneihin tultiin aina iloisella mielellä, harjoituksissa jokainen antoi aina 100% panoksensa, ja tämä toistui jokaisessa yksittäisessä harjoituksessa kesäkuusta maaliskuuhun, niin kaikki muu hyvä tuli käytän-

nössä automaattisesti siinä sivussa. Totta kai jää harmittamaan, että kausi jäi kesken, sillä kyllä meillä kaikki realistiset mahdollisuudet olisi ollut SM-mitaleista kamppailla. Toki tämä jätti sitten sopivasti nälkää taas ensi kaudelle; se, että C2-kaudella sinne kärjen tuntumaan nyt noustiin ei missään nimessä riitä, vaan C1:ssä kehityksen pitää jatkua, jotta myös vuoden päästä voitaisiin olla samankaltaisissa asemissa valmiina taistelemaan ikäluokan kärkisijoituksista. Nyt on kuitenkin ensimmäinen luku kirjoitettu loppuun, ja kun on hetki vedetty henkeä tässä välillä, niin voidaan aloittaa valmistautuminen kohti toista Ceejunnun kautta, josta tulee toivottavasti vähintään yhtä upea kuin tästäkin kaudesta! Kausi oli itsellenikin hyvin opettavainen ja vaikka sitä seitsemän vuoden kokemuksella voi väittääkin jotain tästä lajista tietävän, niin kyllä tässä paljon on vielä opittavaa. Toki kun oppimisympäristö on näinkin hyvä, niin mielellään sitä uutta oppii! Loppuun vielä Iso kiitos kaikille muille toimihenkilöille tästä kaudesta, etenkin Knuutin Villelle erinomaisesta työstä joukkueen fysiikkapuolen kanssa! Kiitosta myös kaikille vastustajille loistavista väännöistä; valtakunnallisesti tää on aika kova ikäluokka, jatketaanhan kisailua taas ensi kaudella!”

Kilpa 1 – Pienin, mutta varmoin askelin kohti huippua!

Edustusjoukkueen kanssa samalla tahdilla kesän harjoitellut Kilpa 1- joukkue O2-Jyväskylä II käynnisti pelikautensa myös SM-karsinnoista syksyllä. Tavoitteena oli saada alle heti kovia pelejä ja valmistautua niiden kautta kohti tärkeämpiä pelejä, Ylialueellisen Eliittisarjan karsintoja. Kyyti olikin osittain kylmää vielä SM-karsinnoissa, kun vastassa oli useita ikäluokan huippujoukkueita. Karsinnat oli kuitenkin pelillisen annin lisäksi tärkeä osa joukkueen ryhmäytymisprosessia, sillä joukkue oli muodostunut todella monesta eri edelliskauden joukkueesta ja seurasta. Pikkuhiljaa joukkueen peli alkoi kuitenkin asettua uomiinsa ja Eliittikarsinnoissa nähtiin jo todella mallikasta salibandyä pelaava ”Surriaisparvi”. Valitettavasti Eliittikarsintojen saldo kolme voittoa ja kaksi tappiota ei riittänyt kantamaan riittävän pitkälle, vaan kahden maalin erolla O2-Jyväskylä II jäi ulos Eliittisarjasta. Tämä pienoinen pettymys käännettiin kuitenkin lopulta todella menestyksekkääksi kaudeksi, sillä Ylialueellisessa Kilpasarjassa Surriaiset pystyi taistelemaan sarjan kärkipaikoista ja samalla peluuttamaan koko laajaa rosteriaan melko huoletta, samalla kierrättäen myös pelipaikkoja, joka johti siihen, että kauden aikana nähtiin todella kovia kehityskaaria pelaajien henkilöko-

taisessa osaamisessa ja samalla joukkueen pelaaminen meni myös harppauksin eteenpäin. Joulutauolla Surriaiset majaili sarjan kakkosena, ja tämän vuoden puolella tahti vain koveni, kun kymmenestä viimeisestä pelistä joukkue voitti peräti kahdeksan. Viimeisenä pelipäivänä ennen kauden päätöstä joukkue majaili sarjan kärjessä ja paikka Loppuhuipentumaan ja mitalipeleihin oli jo varmistunut. Myös Surriaisen osalta olisi ollut jäljellä vielä yksi runkosarjan pelipäivä.

Mutta kuten Edustuksen puolella, niin voidaan myös Kilvassa olla erittäin tyytyväisiä kauden antiin. Oman aikansa ottaneen ryhmäytymisprosessin jälkeen joukkueen pelaaminen oli jo valovuosia edellä sitä, mitä se oli alkusyksystä ja onnistumisia tuli pelipäivästä toiseen aina todella laajalla rintamalla, kun uusia ratkaisijoita nousi vähän väliä esiin. Lähes puolet joukkueen rosterista oli yhteistyöseura Muuramen Yrityksen kasvattaja ja monille tämä kausi olikin ensimmäinen Liiton sarjoissa, joten tässäkin valossa joukkueen suoritusta ja pelaajien räjähdyksistä kehittymistä voidaan pitää todella kovana suorituksena, ja siitä on hyvä lähteä rakentamaan myös kohti ensi kautta. Motivoituneimmille Kilpa 1- joukkueen pelaajille tarjottiin myös mahdollisuutta harjoitella kauden aikana kuukauden jaksoissa Edustusjoukkueen mukana, ja näin halukkaat saivat myös hieman haastavam-

pia ärsykeitä harjoitteluunsa; kauden aikana Edustuksen harjoituksissa nähtiinkin yhteensä 15 Kilpa 1- joukkueen pelaajaa!

Surriaisen päävalmentajana kauden alla elokuussa aloittanut Juha-Pekka Manninen teki valmennustiiminsä (Joni Ruhtila, Kimmo Nieminen, Ville Pennanen) kanssa loistavaa työtä pelaajien kehittymisen eteen tällä kaudella ja koko porras ansaitsee ison kiitoksen! Päävalmentaja Manninen kommentoi päättynyttä sesonkia seuraavin sanankääntein:

”Kilvassa nähtiin kauden aikana isoja harppauksia niin pelaajien henkilökohtaisella tasolla kuin myös taktisella puolella. Kausi eteni nousujohteisesti ja reeneissä menttiin Seppo Pulkkinen teesein ”Tosissaan muttei totisesti” ja vaikka välillä mailat lenteli niin tekemisen meininki pysyi ja saattoi siellä jollain joskus olla jopa hauskaakin. Virheitä teimme ja niistä otimme oppia niin pelaajat kuin koutsit ja valmentajina kannustimme pelaajia olemaan rohkeita ja tekemään niitä virheitä sillä eihän muuten tiennyt millä jipoilla kaveria on helpoin höpöttää”. Itseironisesti Juhis päätti puheenvuoronsa vielä näin: ”Maksimissaan keskinkertaisen päävalmentajan alaisuudessa näinkin hyvään pelaajien kehitykseen voi olla erittäin tyytyväinen”.

Kilpa 1 kuulemassa valmennuksen ohjeita

Koko C2-ikäluokka edustettuna

Kilpa 2 – Tavoitteellista harrastamista hyvässä porukassa!

Amppareiden C2-ikäluokan pelaajapolun täydensi vielä O2-Jyväskylä III- nimellä Liiton Haastajasarjaan osallistunut Kilpa 2- joukkue. Joukkue syntyi vasta paljon Try Out- julkistusten jälkeen alkukesästä, kun huomattiin ikäluokassa erittäin positiivinen yllätys; Kilpajoukkueeseen oli kerääntynyt jo lähemmäksi 40 pelaajaa! Näin päätettiin tehdä vielä pelaajien ominaisuuksien, motivaation ja tavoitteiden mukaan jako Kilpa 1- ja Kilpa 2- joukkueisiin, ja Kilpa 2 aloittaisi kautensa syksyllä Liiton Haastajasarjasta. Alkuun joukkueen pelaajamäärä oli vielä hyvin pieni, mutta kauden alkupuolella yhteistyö seuran D1-poikien kanssa takasi riittävän pelaajamäärän aina peleihin mukaan, ja osa D1-pojista intoutuikin käymään C2-poikien Haastajapeleissä ihan koko kauden ajan. Pienen pelaajamäärän lisäksi haasteita tuottivat Ylialueellisen Haastajasarjan pitkät etäisyydet Länsirannikolle, josta suurin osa sarjan edustuksesta oli. Mutta niin vain tämänkin joukkueen tarina kääntyi erittäin positiiviseksi näin

kevällä tarkasteltuna, sillä koko kauden Kuokkalan Graniitissa tiiviillä porukalla treenannut porukka osallistui harjoituksiin erittäin aktiivisesti ja tekemisen taso kasvoi harrastamisesta jo ihan kilpailulliseksi toiminnaksi, mikä oli myös joukkueen tavoite kauden aikana; toki toiminnassa pidettiin myös sopiva rentous mukana.

Kaiken kaikkiaan myös Kilpa 2- joukkueen toimintaan voidaan olla erittäin tyytyväisiä tämän kauden osalta ja iso kiitos menee joukkueen päävalmentaja Mikko Strandenin suuntaan. Mikon monivuotinen osaaminen lajin parista auttoi joukkuetta sekä pelaajia oppimaan paljon uutta lajista kauden aikana ja se taas näkyi pelaajien todella hienoissa kehityskaarissa kauden aikana. Stranden itse summasi kauden näin:

”Kausi lähti nihkeästi liikkeelle, kun joukkueen ainoa maalivahti oli loukkaantuneena ja pelaajiakaan ei ihan liikaa ollut. Poikien hyvän treenimotivaation ansiosta saatiin kurssi käännettyä ja voittojakin alkoi tulla mukavaan tahtiin syksyn jälkeen. Monesta eri joukkueesta koostettu muukalaislegioona hitsautui pitkällä

pelireissuilla varsin kelpolliseksi joukkueeksi ja kauteen voi jokainen olla varmasti oikein tyytyväinen, niin tuloksellisesti kuin pelillisesti”.

Kaiken muun toiminnan ohella 05- poikien ikäluokka oli kauden aikana aktiivinen myös sosiaalisessa mediassa ja ikäluokan kanavia kannattaa käydä seuraamassa, niin pysyt mukana toiminnassa:

Facebook: O2JKL/MuurY -05

Instagram: o2jklmuury05

Tämän ikäluokan ja näiden pelaajien matka salibandysä on vasta alkutaipaleellaan, ja todella hienoja tarinoita on luvassa varmasti myös tulevaisuudessa!

EPÄVARMUUDESTA 3. DIVISIOONAAN

Teksti: Jere Oksanen
Kuva: Arttu Isopahkala

Itseen ”Keski-Suomen komeimmaksi salibandyjoukkueeksi” tituleeraava O2-Jyväskylän miesten kakkosjoukkue lähti salibandykauteen 2019-2020 vaikeista asetelmista. Joukkueen pitkäaikaisesta pelaajarungosta lähti kokenutta peliveijaria jokaiselta pelipaikalta sekä myös penkin takaa.

Kuitenkin loppukeväästä pidetyt try-outit houkuttelivat paikalle kaikenmoista pelimiestä, mutta yksikään tiukkaakin tiukeman seulan läpäisseistä ei koskaan pukenut päälleen ampparipaitaa. Kesän kovan kuntoaurin, tosin harmittavan monen pelaajan tapauksessa bulkkikauden loppuessa, joukkueen johtokunta tunsu pientä painetta. Joukkueen rosteri oli todella kevyt, eikä pitkä kausi todennäköisesti taipuisi näin pienellä joukkueella kivuttomasti.

Tässä vaiheessa joukkueenjohto otti viimeisetkin keinot käyttöönsä ja heitti vesille kaikkennäköiset kalastusvälineet; verkot, kattikat ja lämpöisinä syksyisinä päivinä myös virvelit. Onni oli tällä kertaa myötä ja mukaan tarttui kourallinen loistavia pelimiehiä joka puolelta Suomea.

Harjoituspelejä joukkue ehti ennen kauden alkua pelata vain kolme ja ne enteivät Amppareille todella tuskaista kautta. Kolme ottelua ja kolme melko rehellistä turpasauana. Näiden otteluiden jälkeen kuului jo

joukkueen sisältä ensimmäisiä ”koutsu vaihtoon” -huutoja. Joukkueen usko ei kuitenkaan näiden otteluiden perusteella horjunut ja kauteen lähdettiin samalla asenteella kuin moneen aiempaankin, #varmanousu.

Kausi starttasikin lopulta todella mahdollisesti, joulun koittaessa oli Amppareiden pistesarake karttunut maksimipisteillä, 8 voittoa ja 16 pistettä. Joulutauolle voitiin siis lähteä hyvillä mielin. Tähän asti etenkin ykköskentällinen Markus ”Professori” Kaaren johdattelemana, laidoillaan Ville Selin ja Iikka Aura olivat kylväneet tuhoa turnauksesta toiseen. Joulun jälkeen ensimmäisen turnauksen joukkue hoiti vielä kunnialla, 2 voittoa lisää plakkariin ja toiselle kierrokselle puhtaalla pelillä. 10 ottelua, 10 voittoa. Sitten tapahtui jotain...

Kauden ensimmäisen puolikkaan mentyä omalla painollaan ja lopputulosten oltua myönteisiä voitiin lähteä toiselle puolikkaalle hyvällä itseluottamuksella jatkamaan sitä kuuluisaa ”omaa hommaa”. Alku oli sitten lopulta aivan hirveä. Seuraavasta neljästä ottelusta Ampparit saalistivat vain kaksi pistettä, kahden tasapelin turvin. Nekin pisteet tulivat hirveän taistelun jälkeen ja mikäli maailma olisi oikeudenmukainen olisi oikea määrä pisteitä ollut pyöreä nolla (0). Tässä vaiheessa joukkueessa ja sen taustoilla yritettiin selvittämään mikä nyt on muuttunut.

Hulluimmat puhuivat, että tuhlaajapoika Mikki Lepän pitkittynyt alaraajavamman ja kyvyttömyys osallistua salibandytoimintaan oli yksi syy suvantovaiheelle. Kuitenkin todellinen syy taitaa olla se, että muut joukkueet olivat parantaneet peliään, mutta Amppareiden peli oli jämähtänyt paikoilleen. Liekö kopissa leijailut ajatus, että syksyn loistavat otteet kantavat kuin itsestään kauden päättyyn saakka ja että maaliskuussa joukkue pääsee nostelemaan kuvitteellista kannua ja juhlimaan nousua, jo varatulle Kuokkalan torille.

Huolimatta kahden edellisen turnauksen paikoitellen surkuhupaisista otteista oli #varmanousu edelleen täysin omissa käsissä, piti vain palata normiasioiden äärelle. Pitää peli tarpeeksi yksinkertaisena sekä tehdä ne perusasiat kunnolla millä alkukaudella tuli tulosta. Se että toteuttivatko Ampparit näitä teesejä loppukauden aikana voidaan olla montaa mieltä, mutta seuraavasta neljästä ottelusta mukaan tarttui kuusi pistettä. Välissä oli yksi karmaiseva 7-16 tappio Urholle, jonka syitä eivät pysty valistuneemmatkaan salibandyniilot avaamaan ymmärrettävään muotoon. Lopulta kauden viimeiseksi otteeksi jäänyt voitto-ottelu FCN:ää vastaan ratkaisi sarjanousun 3. divisioonaan! **CAMAAN AMPPARIT!**

Tämän jälkeen on tapahtunut maailmalla paljon, salibandykabineteissa jonkin verran ja sähkökentillä ei sitten yhtään mitään. Kabineteissa LV sai protestinsa läpi ja nousivat pisteen lähemmäksi Amppareita. Ero kuitenkin edelleen neljä pistettä ja keskinäisten otteluiden ollessa Amppareille myönteiset, olisi nousu edelleen varma! Koronan aiheuttama poikkeustilanne kuitenkin teki Amppareiden jo varmistuneen nousun silti epävarmaksi. Pahin pelko oli, että koko kausi mitätöitäisiin ja ensi kaudella tahkoitaisiin edelleen Keski-Suomen nelosdivisioonaa. Jollain ilveellä ennen kauden alkua varakapteeniksi äänestetty Jussi Kemppi uhkasi katkaista mailansa ja lopettaa koko lajin, mikäli näin tapahtuisi (se on tietysti mahdotonta, sillä Jussin voimilla ei FAT PIPE katkea).

Lopulta perjantaina 27.3.2020, liitto tiedottaa (lähes suora lainaus), ”Keski-Suomen komein salibandyjoukkue O2-Jyväskylä II pelaa ensi kaudella 3. divisioonassa!” Jouk-

kueen chätissä Riemu repeää! J. Kemppi vannoo jälleen rakkautta lajille, pelaajavalmentaja J. Oksanen toteaa, ”Mission accomplished, my job is done” ja koko kauden nelosdivarin tasoa pilkannut Olli Tanninen pääsee viimeisen kerran toteamaan, ”kävellen kolmoseen”.

Vallitsevan koronatilanteen vuoksi kaikki organisoitu salibandytoiminta on luonnollisesti toistaiseksi tauolla ja puheissa on jo ensi kausi. Miesten II-joukkue päätti kauden päättyessä (saunaillaan ja nousujuhlien peruuttua tältä erää) tukea vaikeassa tilanteessa olevaa rakasta seuraamme O2-Jyväskylää ja tulee lahjoittamaan kauden aikana keräämänsä sakkokassan kokonaisuudessaan seuran ja sen jäsenten hyväksi.

Viimeisimpänä toimitus ja koko joukkue haluaa kiittää O2M2-legenda Tommi ”Taiska” Timosta yli vuosikymmenen mittaisesta tuestaan joukkueelle. Taiska on ollut jouk-

kueen mukana aivan sen alkuaajoista saakka ja mukana jo M2:sta edeltäneessä, Jyväskylän Tahdossa. Jyväskylän Tahto vaikutti aikana, jolloin salibandyä käytettiin nimistystä sähkö.

Sarjanousu onkin tuttua joukkueelle, kun viimeisen viiden kauden aikana kausi on päätynyt jo kolmesti nousujuhliin! Kolme vuotta sitten joukkue luovutti 3. divisioonan sarjapaikan miesten akatemiajoukkueelle ja uutta nousua lähdettiin tekemään 5. divisioonasta. Nyt O2M2 tekee paluun takaisin 3. divisioonaan. Päättyneellä kaudella kukaan ei pelejä juuri tainnut käydä katsomassa, mutta tulethan juuri sinä ensi kaudella katsomaan Keski-Suomen komeinta salibandyä!

Jere Oksanen,
pelaajavalmentaja sekä mentori

Tiltoimisto
Jauhiainen
Yhdessä parempaan

harri@tiltoimistojauhiainen.fi
040 757 6057

YHDESSÄ PAREMPAAN

Tuotamme laadukkaita taloushallinnon palveluita pk-yrityksille asiakaslähtöisesti ja hyvää tiltoimistotapaa noudattaen.

PATRIK SALMENZAARI #21

SYNTYNYT 21.9.2002

KÄTISYYS: LEFT

PELIPAikka: KAIKKI MUUT PAITSI
MAALIVAHTI

MAILA: FATPIPE K.O.

PELANNUT O2:SSA 7 VUOTTA

ESIKUVA: MIKKO KOHONEN

Teksti: Patrik Salmensaari
Kuva: Eero Kauppinen

SALMENZAARI ENSIMMÄISENÄ POIKAJUNIORINA PELAAJAPOLUN LÄPI AMPPARILIIGASTA EDARIIN

Toisin kuin monet en ole syntynyt maila kädessä. Perheessäni ei harrastettu kilpaurheilua ja salibandy on tullut meille hieman uutena juttuna. Asun hyvällä asuinalueella, jossa on ollut mahdollista leikkiä ja touhuta pihalla. Hyvän ympäristön lisäksi lähellä on asunut paljon muita samanikäisiä lapsia. Kukaan ei tiedä tai muista miten salibandy on elämäni tullut. Kaikki on lähtenyt pihapeleistä, mutta sitä ei tiedetä miten ensimmäiset pihapelit ovat saaneet alkunsa. Ensimmäisen kunnollisen salibandymailani olen kuitenkin toivonut ja saanut 4v syntymäpäivälahjaksi isovanhemiltani.

Pihapelit ovat olleet aina mukana ja niiden osuutta ei voi tarpeeksi korostaa. Meidän naapurustossamme sähly on aina ollut ykköspeli, ties minkä takia. Talvisin kadullamme oleva kenttä jäädytettiin ja pelasimme siinä jääkiekkoa. Näiden pelien lisäksi monenlaisia pelejä ja leikkejä on tullut leikittyä. Suurin osa vapaa-ajasta on siis mennyt ulkona liikkussa. Pihapelejä on pelattu vuoden jokaisena kuukautena ja monta vuotta. Lähes koko alakoulun ajan koulun jälkeen suunnattiin kotiin ja nopeas-

ti sen jälkeen naapurin ovelle koputtamaan. Kohta pelit olivat jo käynnissä, usein iltaan asti. Vuosien saatossa naapuruston kaverit ovat menneet menojaan ja pihapeli porukka on muuttunut. Nykyään pihapelejä pelataan joukkuekavereiden kanssa kevään ja syksyn välillä, kauden aikana pihapeleille harvoin jää aikaa.

Monelle tulee varmasti yllätyksenä, kun kerron salibandyurani alkaneen toisen seuran paidasta. Oli vuosi 2011, kesä alkoi muuttua syksyksi ja kouluun palattiin. Pihapelit olivat pystyssä päivittäin ja niistä lähtenyt kipinä iski toden teolla. Sanoin kotona äidille haluavani aloittaa salibandyn. Jostain lehdestä löytyi Happeen ilmoitus kerhotoiminnasta ja sitä lähdettiin kokeilemaan. Kauden toiminta oli aloitettu jo aiemmin ja menin tutustumaan toimintaan. Oli maanantai iltapäivä ja suunnaksi otettiin Killeri, nykyinen Buugi ja sen pikku sähkökaukalo. Ensimmäinen kausi lisäsi vain intoa salibandyn parissa ja tuo into ei ole vielä kukaan loppunut.

Seuraavana vuonna tapahtui siirtyminen

O2:seen mutkien kautta. Salibandyn ohella harrastin myös vesipalloa Jyväskylän Saukoissa yhdessä serkkupoikien kanssa. Kesän jälkeen AaltoAlvarin uimahalli meni korjaukseen ja uinnit olisivat siirtyneet Muurameen, siihen loppui uintiurani. Tässä vaiheessa tätini kertoi äidilleni kuulleen O2-toiminnasta ja serkkuni aloittivat harrastuksen seurassa. Minulla ei ollut mitään ongelmaa seurata heitä. Niinpä puin päälleni ensi kerran ampparipaidan enkä ole kertaakaan katunut. Vaikka serkkuni eivät enää muuton seurauksesta pelaa seurassa se ei minun matkaani ole pysäyttänyt.

Syksyllä 2012 seura kehitti junioritoimintaansa ja Ampparikerho-toiminta sai alkunsa. Minä liityin mukaan Kypärämäen Ampparikerhoon. Ensimmäinen vuoteni meni kerhotoiminnassa, jossa vetäjänä toimi Tuomas Pulkkinen. Keväällä 2013 Jani Saukko alkoi suunnittelemaan O2 ikäisten poikien joukkuetta. Kevään aikana pidettiin muutamat harjoitukset, mutta toiminta laitettiin kunnolla käyntiin syksyllä 2013. Joukkuetta saatiin valmentamaan minulle jo tuttu henkilö kerhotoiminnasta,

Tuomas Pulkkinen. Kyseinen joukkue, joka E-poikiin rakennettiin, oli minun ensimmäinen virallinen joukkueeni ja sillä osallistuimme E1-poikien haastajasarjaan. Joukkueen rakennuksessa oli onnistuttu hyvin ja moni kerhossa ollut oli saanut myös kaverinsa mukaan toimintaan. E1 poikien joukkue koostui suurimmaksi osaksi -02 ikäisistä, mutta mukana oli myös muutama -01 ja -03 ikäinen pelaaja. Ensimmäinen kausi oli ikimuistoinen ja voitimme E1 poikien haastajasarjan mestaruuden. E-poikiin kootun joukkueen runko pysyi hyvin kasassa usean vuoden. Tuona aikana pelasimme monia pelejä, joista päällimmäisinä muistoissa on tiukat ja tuliset paikallispelit Happeen ja Duxin kanssa, yleensä pelit päättyivät Ampparien voittoon.

Vuonna 2016 tapahtui uusi käänne -02 ikäisten poikien joukkueen osalta. Tapahtui yhdistyminen kaupungin toisen joukkueen, Duxin kanssa. Minut valittiin joukkueeseen ja lähdimme taistelemaan paikasta C2-poikien SM-sarjaan. Tiukkojen karsintojen jälkeen meidän tasomme ei aivan riittänyt ja matka jatkui karsintojen kautta eliittisarjaan. Eliittisarjassa pelasimme kauden ilman tappioita, kevään peleissä matka taysäsi kuitenkin häviöön NST:lle. Seuraavalla kaudella tavoitteena oli niin ikään SM-sarja ja tällä kertaa selvitimme tiemme sinne, kyseessä oli seuran ensimmäinen poikajoukkue, joka saavutti SM-sarjapaikan. Sarja oli todella tasainen ja kuusi joukkuetta oli runkosarjan päättyessä vain muutaman pisteen päässä toisistaan. Saimme taisteltua itsemme runkosarjassa sijalle 6 ja saimme pudotuspeleissä vastaanamme Steelersin. Teräs osoittautui kuitenkin murtamattomaksi ja hävisimme molemmat ottelut. Steelers oli kauden aikana ainoa joukkue, jota emme pystyneet voittamaan.

Keväällä 2018 koitti tärkeä vaihe uralla. Peruskoulu oli päättymässä ja täytyi tehdä valinta missä haluaa opiskeluaan jatkaa.

Minulle valinta oli selkeä, hain Schildin lukioon urheilulinjalle. Tätä valintaa ei tarvinnut kauaa pohtia. Lukion urheilulinja on ollut ja on yhä erittäin tärkeä osa arkea. Lukiossa pääsen harjoittelemaan 3 kertaa viikossa aamupäivisin koulupäivän aikana ja näin minulla on paremmat mahdollisuudet kehittyä huippu-urheilijaksi.

Kaudella 2018-19 ikäluokaksi vaihtui B-juniorit. Ensimmäisenä B-juniorikauteena karsinnat eivät menneet aivan putkeen ja tiemme kävi kohti eliittisarjaa. Voitokkaan runkosarjan jälkeen pääsimme pelaamaan paikasta SM-sarjan pudotuspeleihin. Ampparipesässä vastaan asetunut Lasb oli kuitenkin liian kova vastus ja suuntasimme kesälomalle. Mennyt kausi oli viimeinen B-juniori kauteni, ja karsinnoissa olimme todella hyviä ja raivasimme tiemme SM-sarjaan lohkojohtajana. Kauden aikana meno ei ollut aivan niin lennokasta vaan koimme monenlaisia haasteita. Kausi loppui hieman ikävästi kesken vallitsevan koronatilanteen takia, onneksi se ei vienyt kuin yhden pelin pois.

Olen toiminut tähän mennessä jokaisella kaudella pelaamassani joukkueessa kapteenina. Ensimmäiselle E-poikien kaudelle kapteeni valittiin ensimmäisen kerran. Tuolloin minut äänestettiin kapteeniksi niukan yhden äänen erolla toiseksi tulleesta. Sen koommin äänestykset eivät ole menneet niin tiukoiksi ja kapteenin roolia on jo osannut odottaa. Olen hoitanut roolin niin hyvin ettei muilla ole suurempia valituksen aiheita, vaikka aina pientä purnaamista esiintyy.

Seurassa on pystytty aina tarjoamaan minulle tarpeeksi pelejä ja vielä kovatasoisia sellaisia. Vuosien varrella minulle on tarjottu monia mahdollisuuksien pelata vanhemmissa junioreissa ja miesten joukkueissa. Iän ja taitojen kehittyessä pelejä on tarjottu aina kovemmista sarjoista. Aikuisten peleihin

pääsin jo 14 vuotiaan kaudella 2016-17 kun miesten II joukkuetta silloin valmentanut Jani Saukko sopi Tuomas Pulkkinen kanssa, että voisin tulla testaamaan jo miesten pelejä. Ekat pelit miesten 3-divisioonassa sujui hyvin ja yhteensä sain pelata 10 peliä miesten mukana kauden aikana.

Junioreissa olen pelannut jo useamman kauden ajan A junioreiden 1-divisioonaa. Miehistä 2-divisioonan lisäksi olen pelannut jo ensimmäisen pelin miesten divarissa ja päässyt harjoittelemaan miesten mukana. Nämä mahdollisuudet ovat kehittäneet minua pelaajana todella paljon.

2013 perustetusta joukkueesta vain kourallinen pelaajia ja valmentaja Pulkkinen on ollut mukana koko matkan. Matkan aikana pelaajia on tullut ja mennyt. Viimeisen 4 vuoden ajalta joukkue on pysynyt kuitenkin hyvin kasassa. Tältä pitkältä ajalta mukaan on tarttunut mieletön määrä oppia. Olen kehittynyt salibandyn pelaajana rutkasti, sen lisäksi olen kehittynyt ihmisenä. Matkalta on tarttunut mukaan monia hienoja muistoja ja todella monta ystävyysuhdetta. Haluan kiittää kaikkia kanssapelaajia, toimihenkilöitä ja valmentajia. Erityiskiitos Tuomas Pulkkiselle, jonka kanssa yhteistä matkaa salibandyn parissa on tehty jo monta vuotta, tässä pisteessä en olisi ilman sinua.

Myös tulevalle kaudella saan kunnian puheke ampparipaidan päälle. Tällä kertaa pelit muuttuvat junioripeleistä miesten peleiksi ja miesten divariksi. Edustuksen valmentajana jatkaa Joonas Kaasalainen, voisi luulla tulevan kauden olevan minulle ensimmäinen kyseisen herran valmennuksen alaisena, näin ei kuitenkaan ole. En usko miehen edes itse muistavan, kuinka ensimmäiset opit hän on minulle antanut jo 2011. Tuolloin Kaasalainen pelasi Happeen paidassa Liigaa, tämän lisäksi hän veti kerhoa, jossa aloitin urani.

Kuva: Lauri Selänne

Teksti: Jani Saukko
Kuvat: Intersport Liigan kuvapankki

Intersport Liiga on O2-Jyväskylän, Hapteen ja Suomen Erotuomariklubin ylläpitämä salibandy kortteliliiga Keski-Suomen alueen seurojen nuorille salibandy pelaajille. Kortteliliiga-toiminta aloitettiin aikoinaan muutaman joukkueen voimin, jotta saadaan hyviä pelejä sarjapeliä lisäksi joukkueille. Toiminta lähti nopeasti kasvamaan ja viime vuodet ovat olleet todella nopeaa kasvua. Seurat ja joukkueet ovat joka vuosi yhteisissä palavereissa kehittäneet toimintaa paremmaksi. Konsepti on saatu toimivaksi ja siitä on tullut tärkeä osa seurojen toimintaa.

Kaudella 2019 - 2020 mukana oli 15 seuraa, 81 joukkuetta, 1265 pelaajaa, 170 valmentajaa, 121 taustahenkilö sekä pelejä tuomaroimassa 50 Erotuomariklubin tuomaria eli yhteensä yli 1500 henkilöä! Eniten kortteliliigassa pelaavia pelaajia on O2:lla 296, toiseksi eniten MuurY:llä 199 ja kolmanneksi eniten Happeella 144. Joukkueita mukana oli 81 ja sarjoja oli 12 ja vanhimmat juniorit olivat 2005 syntyneitä ja nuorimmat 2013 syntyneitä. Pelejä pelattiin 499 ja koronan takia jäi 121 peliä pelaamatta.

Intersport Liigan pelaaminen on joukkueelle edullista. Joukkuemaksu on 150€ ja lisäksi pelaajille tulee hankkia noin 4€/hlö hintainen Salibandyliiton ryhmäpelipassi, joka sisältää myös vakuutuksen. Muita kuluja ovat erotuomarimaksut ja kotiturnausten salimaksut eli yhteensä vain noin 500€. Tietysti liikkumisesta tulee kuluja, mutta matkat ovat sen verran lyhyitä, että ne pääsee kulkemaan kimppakyydeillä henkilöautoilla.

MUKANA PELEISSÄ

Intersport Liigasta on tullut hyvä väliporras joukkueille ennen Salibandyliiton aluesarjaan lähtemistä. Pelillisesti joukkueet voisivat pelata myös liiton aluesarjaa, mutta silloin pelimatkat pitenee ja kustannuksia nostaa bussikyydit, henkilökohtaiset pelipassit ja liiton sarjamaksut. Moni joukkue pelaa 2-3 kautta kortteliliigaa ennen siirtymistä Salibandyliiton sarjoihin. Silloinkin lähes kaikki joukkueet jatkavat kortteliliigan pelaamista, koska siitä saa helposti paljon hyviä harjoituspelejä joukkueelle.

Tavoitteena on, että joukkueet saavat kortteliliigassa tasaisia pelejä eli taitavimmat

joukkueet pelaavat yhtä tai kahta ikäluokkaa vanhempien sarjassa ja harrastejoukkueet taas vuotta tai kahta nuorempien sarjassa. Syksyn sarjojen jälkeen lähes kaikki pelit voitaneet joukkueet siirtyä yhtä kovempaan sarjaan ja suurimman osan peleistä hävinneet voivat siirtyä helpompaan sarjaan. Koska sarjat eivät ole pelaajien ikään tiukasti sidottuja, voivat pienet kyläjoukkueet, joissa on isot ikäerot, osallistua Intersport Liigaan toisin kuin Salibandyliiton sarjoihin.

Intersport Liigan toimintatapa korostaa valmentajan vastuuta eli täytyy osata ja haluta ilmoittaa joukkue sopivaan sarjaan.

Ei ole kenenkään etu, että joukkue voittaa kaikki pelit, vaan joukkue olisi täytynyt osata ilmoittaa kovempaan sarjaan. Peleissä voi tulla paljon vanhempia pelaajia vastaan ja kokoero saattaa olla todella iso. Tällöin tuomareiden, mutta myös valmentajien sekä pelaajien itsensä täytyy ymmärtää asia ja pitää peli turvallisena.

Uusia seuroja ja joukkueita on tullut mukaan joka vuosi ja todennäköisesti kohta rikotaan 100 ilmoittautuneen joukkueen raja. Kausi 2020 - 2021 on tarkoitus aloittaa syys-lokakuussa 2020 ja ilmoittautuminen aukeaa elokuun alussa.

Kokoamme TYÖELÄMÄN unelmajoukkueita!

HENKILÖSTÖVUOKRAUS

REKRYTOINTI

SOVELTUVUUSARVIOINNIT

KOULUTUS

Go On Jyväskylä | www.go-on.fi | Asemakatu 12 B 52 (2.krs) | 40100 Jyväskylä

Metallinkeräyskampanja Fincumetin kanssa

KERÄYSKAMPANJA ON METALLINKIERRÄTYKSEEN ERIKOISTUNEEN
FINCUMET OY:N JA O2-JYVÄSKYLÄN YHTEINEN TEMPAUS.

YHTEISTYÖLLÄ HALUTAAN SAADA KAIKKI MUKAAN KIERRÄTTÄMÄÄN
METALLEJA EKOLOGISESTI JA SAMALLA TUKEA SEURAN TOIMINTAA.

**KIERRÄTTÄMÄLLÄ
METALLIROMUSI**

**TUET SALIBANDYN
HARRASTUSTOIMINTAA**

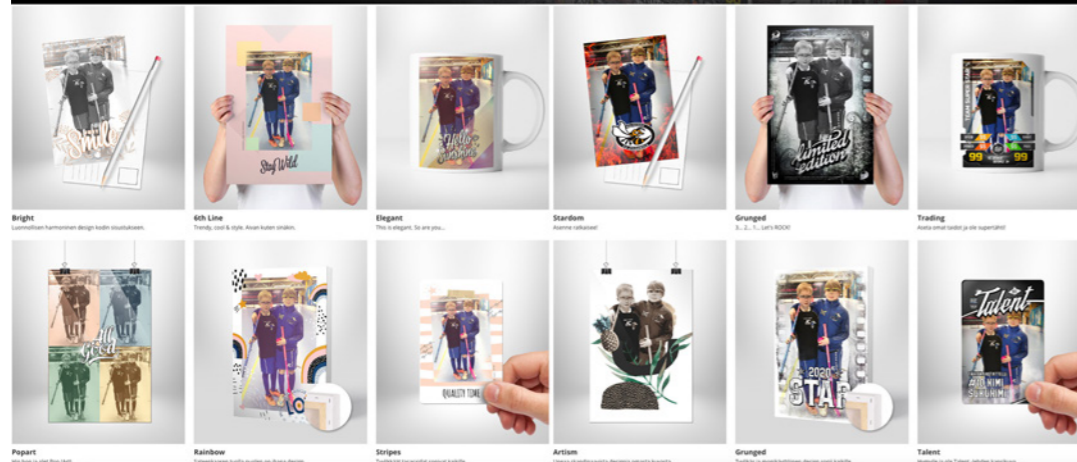
Kierrätykseen
kelpaavat mm.

Vanhat polkupyörät, kiukaat,
kattopellit, auton rautapitoiset
osat, katiskat, metalliaidat,
kaapelit, sähköjohdot ja huonekalujen metalliosat.

**UPEAT FANITUOTTEET
OMALLA
KUVALLASI!**

Jaa oma kannatuskuvasi ilmaiseksi.
Tilaa kotiosi upea fanituote ja tue seuran toimintaa.

LATAA KUVA

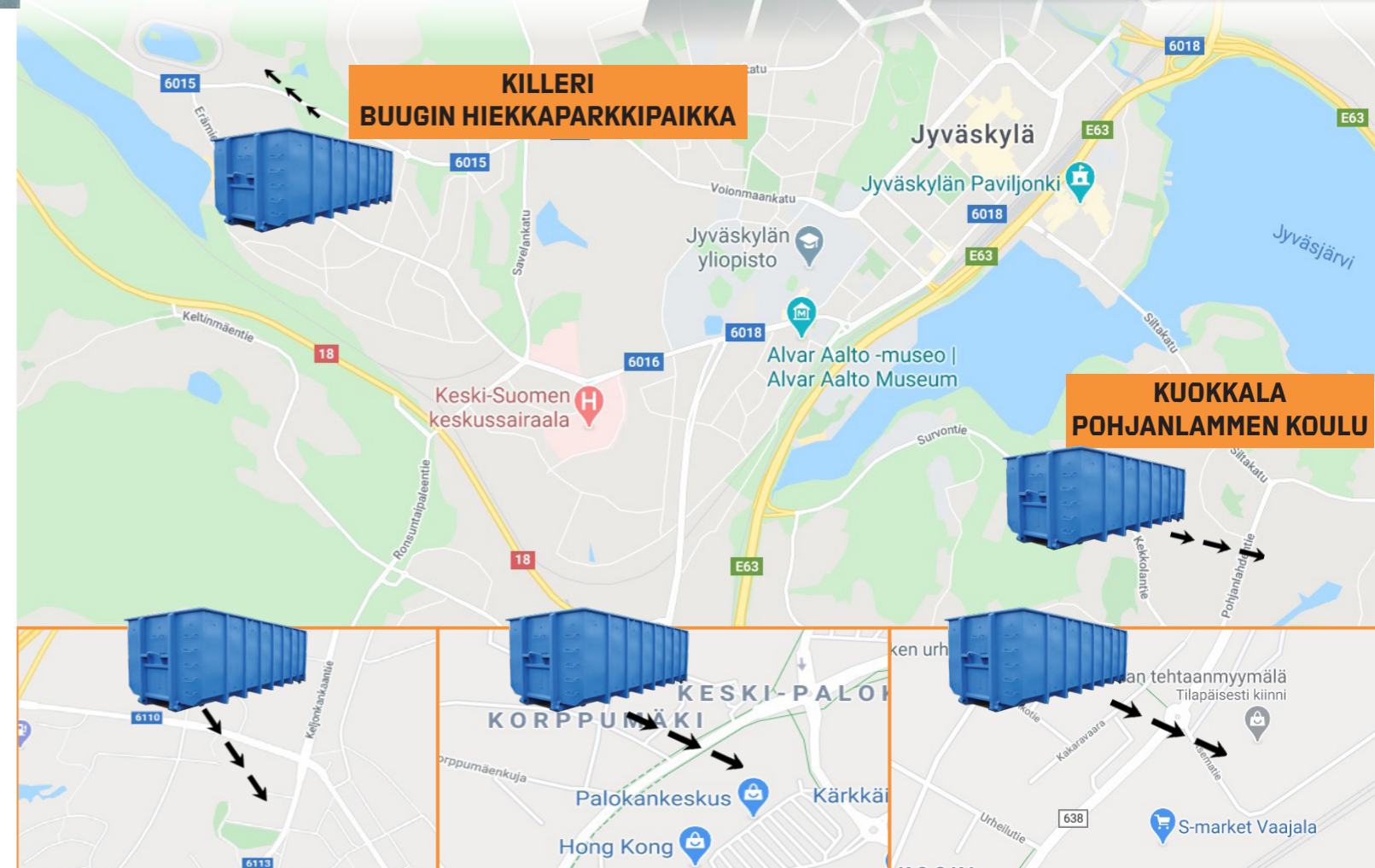

**WOW - WOW - WOW...
ILMAINEN
TOIMITUS!**

Jaa oma kannatuskuvasi ilmaiseksi.
Tilaa kotiosi upea fanituote ja tue seuran toimintaa.

LATAA KUVA

[HTTPS://O2.BLITZCHECKOUT.COM/](https://o2.blitzcheckout.com/)

**KILLERI
BUUGIN HIEKKAPARKKIPAikka**

**KUOKKALA
POHJANLAMMEN KOULU**

**KELJONKANGAS
TUKKUTALON PIHA**

**PALOKKA
CITYMARKETIN PIHA**

**VAAJAKOSKI
PANDAN TEHTAANMYYMÄLÄ**

AATU KNUUTI

#8

SYNTYNYT 8.2.2007

KÄTISYYS: LEFT

PELIPAIKKA: OIKEA LAITA

MAILA: FATPIPE RAWCONCEPT

PELANNUT 02:SSA 6 VUOTTA,

ELI AINA

ESIKUVIA: SAMI JOHANSSON

JA VILLE LASTIKKA

RAKKAUDESTA LAJIIN

Aatu sai ensimmäisen säbämailiansa 1-vuotiaana, kuten omansa ovat saaneet myös veljet Matias -05 ja Oiva -12. Jalkapallo ja salibandy valikoituivat alkujaan Aatun lajeiksi puhtaasti vanhempien toiveesta – Palokassa lyhyen matkan päässä kotoa oli tarjolla harrastusmahdollisuus molempien lajien parissa. Jalkapalloa Aatu pelasi vielä viime kesän loppupuolelle asti Jyväskylän Feeniksin riveissä. Mutta palo salibandyä kohtaan sai lopulta mielenkiinnon futista kohtaan hiipumaan ja salibandy vei mennessään.

Liikunta on ollut Aatulle aina ykkösjuttu. Pienestä asti hän on liikkunut monipuolisesti kesät talvet. Treenikauden aikana omaehtoista treeniä mailan ja pallon kanssa tulee viikkotasolla keskimäärin parisen tuntia päivässä, loma-aikoina ei laskuissa pysytäkään edes perässä. Kun koko kolmikko on intohimoisia lajin suhteen, kuuluu kotona lähes jatkuvasti pallon pauke, joko sisällä tai ulkona. Onneksi naapureilla riittää ymmärrystä, vaikka välillä on pallo naapurinkin ikkunassa käynyt. Aatu ja Matias ovat sopuisa parivaljakko ja sparraavat toinen toisiaan totisen leikkisästi. Joitakin vuosia sitten oli toki tilanne, jossa nuoremman oli välillä vaikea hyväksyä ikäeron mukanaan

tuomia haasteita. Toisaalta Aatu on nämä haasteet osannut hyödyntää ja haastanut itseään kehittymään koko ajan paremmaksi pärjätäkseen vanhempien joukossa.

Aatu aloitti salibandyn 6-vuotiaana vuonna 2013 Palokan ampparikerhossa Jaakko Juvosen ohjauksessa. Matias aloitti samaan aikaan oman ikäistensä ryhmässä, jossa ohjaajana toimi niin ikään Jaakko Juvonen. Matias siirtyi seuraavana vuotena 05-06 ampparijoukkueeseen ja sai ensimmäiseksi varsinaiseksi valmentajakseen Joni Ruhtilan. Vuonna 2014 Aatu pääsi sattuman kautta tuuraajaksi 05-06 joukkueen harkkapeleihin. Heti pelin jälkeen valmentaja Ruhtila antoi ymmärtää, että Aatu on jatkossakin tervetullut joukkueen mukaan. Ja sille tielle jäi Aatu. Seuraavasta syksystä alkaen Aatu on pelannut vanhempien junnujen mukana.

Kausi 2018-2019 siinsi edessä ja Matiakselle heräsi ajatus hakea try outtien kautta vasta perustettuun O2 Jkl/MuurY -04 yhdistelmäjoukkueeseen. Aatu halusi myös lähteä kokeilemaan miltä try outit tuntuvat. Äiti täytti hakemusta Aatun kanssa. Tultiin kohtaan, jossa piti valita hakeeko kilpa- vai edustusjoukkueeseen. Tästä ei neuvoteltu,

Aatu halusi hakea edustukseen. Ja kaikkien yllätykseksi Aatu nimettiin juurikin tähän joukkueeseen, samoin kuin Matias. Valmentajakseen pojat saivat Jaakko Kaistisen. Kausi oli pojille monella tapaa kasvattava ja kehittävä. Tällä kaudella FatPipe lähestyi poikia ja molemmat saivat kauden mittaisen sponsorisopimuksen. Tämä oli pojille tärkeä ja entisestään motivaatiota kasvattava juttu.

Koitti kausi 2019-2020 ja pojat palasivat -05-ikäluokan pariin. Tällä kertaa try outit veivät veljekset niin ikään O2:sen ja Muuramen Yrityksen yhdistelmäjoukkueen edustukseen. Valmentajakseen pojat saivat Joona Kasken, jonka aisaparin toimi Joni Ruhtila. Uskomaton kausi pelattiin SM-sarjassa! Harmillisesti tuli korona ja pelikausi päättyi suureen pettymykseen juuri ennen kauden loppuhuipennusta. Pudotuspeleihin oltaisiin lähdetty lohkokakkosina ja yhdistetyn sarjataulukon kolmosina. Suurinta osaa sarjan pelureita kaksi vuotta nuorempi Aatu ei pelikentällä ikäänsä nöyristellyt tälläkään kaudella ja sarjan päätyttyä nimi jäi komeilemaan koko sarjan pistepörssin jaetulle 3. sijalle.

Matias on jo parin vuoden ajan toiminut apuohjaajana Oivan Ampparikerhossa. Tällä kaudella myös Aatu on päässyt mukaan valmennushommiin. Lisäksi pojat ovat suuria esikuvia oman naapuriston pikkupojille, joiden kanssa jaksavat usein pihapelejä vääntää. On kuulemma hyvää treeniä, kun pienet ovat niin vikkeliä liikkeissään...

Salibandy on vienyt koko perheen mennessään. Isä - Knuuti vastaa suurimmalta osin joukkueen fyysikkavalmennuksesta ja toimii peleissä huoltajana ja muutenkin vamma-vastaavana. Äiti - Knuuti vastaa kotipelien kuvauksesta yhdessä Anna Luhangan kanssa. Pelireissuilla molemmat vanhemmat ovat yleensä aina mukana ja pelimatkasta riippuen myös Oiva pääsee reissuihin mukaan.

Salibandy vie perhettä myös useamman kerran vuodessa upeaan Eerikkilän urheilupuistoon, jossa sekä Aatu että Matias käyvät FBA-leireillä ja vanhemmat lepolomalla. -07-ikäluokalla on ensimmäinen kausi FBA:ta takana ja Aatu on alusta asti ollut mukana United1-joukkueessa. Matias on ollut mukana jo kahden kauden ajan nousten Uniten4:sta United1:seen.

Molemmilla pojilla on jatkuva halu kehittyä paremmiksi pelaajiksi ja tämän hetken haaveena on päästä joskus ulkomaille pelaamaan. Nuorin veli seuraa isoveljien jalan jäljissä isompiaan suuresti ihaillen.

Ensi kaudella tavoitteena on jälleen pelipaikat -05 edustusjoukkueessa, SM-sarja ja

mitalipelit. Koronaepidemia tuo omat haasteensa kauteen valmistautumiseen, mutta motivaatiota omaehtoiseen treeniin löytyy ja veljeksillä on hyvin selkeä treeniohjelma, jota ovat alkaneet toteuttaa isänsä ohjauksessa.

Ai niin, onhan seuran toiminnanjohtaja Jani Saukollakin ollut osansa Aatun ”valmennuksessa” - opetti Aatun uimaan.

Teksti: Nina Knuuti
Kuvat: Nina Knuuti

ENNÄTYSMÄÄRÄ AMPPARIJUNNUJA FBA-LEIRILLÄ!

Kauden 2019-2020 viimeiset FBA MAAJOUKKUETIE -tapahtumat pidettiin Eerikkilän Urheiluopistolla tammi- ja helmikuussa. O2-Jyväskylän joukkueista leireille kutsuttiin peräti 14 ampparijunnua tytöistä ja pojista. MAAJOUKKUETIE on Salibandyliiton pelaajapolku, joka tähtää pelaajakehitykseen ja ikäluokan potentiaalisimpien pelaajien tarkkailuun. Ensimmäiset MAAJOUKKUETIE -tapahtumat järjestetään D-junioreissa ja juniorimaajoukkueet muodostetaan U16 ja U19 ikäluokissa.

Tyttöjen MAAJOUKKUETIE:llä vuorossa oli Winter Cup -tapahtuma. B-tyttöistä mukaan oli kutsuttu Milja Tuomisalo ja D-tyttöistä Janella Järvinen sekä Kiira Katalkin. Tytöistä Milja ja Janella ovat pelanneet tällä kaudella A-tyttöjen SM-sarjassa ja B-tyttöjen aluesarjassa kun taas Kiira on pelannut B- ja C-tyttöjen otteluissa.

Pojien MAAJOUKKUETIE:llä oli niin ikään vuorossa Winter Cup -tapahtuma, jossa amppareilta oli edustusta kaikissa 04-07-ikäluokissa. Pojissa osa pelaajista edustaa O2JKL/MuurY- yhteisjoukkueita tällä kau-

della, ja mukana tapahtumissa olikin myös yhteistyöseura Muuramen Yrityksen pelipassin alla pelaavia poikia! C1-pojista mukaan oli kutsuttu Mino Kaurtola. C2-pojista mukaan oli kutsuttu jopa kahdeksan pelaajaa, kun mukana olivat Elmeri Tiilikainen, Matias Knuuti, Vili Avikainen, Jami Markkanen, Marius Niemelä, Nuutti Leskinen, Samuel Maja ja Aatu Knuuti. D1-pojien joukkueesta mukana olivat Aaro Kokko ja Joonas Pirttimäki.

Ampparit onnittelee vielä kertaalleen kaikkia kutsun saaneita ja toivottaa kehittävä kesäharjoituskautta!

Mukana amppareista vuoden 2020 ensimmäisissä FBA- tapahtumissa olivat (suluissa mainittu Muuramen Yrityksen lisenssipelaajat):

Teksti: Tuomas Pulkkinen
Kuvat: Joonas Kaski

B-Tytöt:
Milja Tuomisalo

D-Tytöt:
Janella Järvinen
Kiira Katalkin

Pojat 2004:
Mino Kaurtola (MuurY:n kasvatti)

Pojat 2005:
Elmeri Tiilikainen
Matias Knuuti
Vili Avikainen (MuurY)

Pojat 2006:
Jami Markkanen
Marius Niemelä
Nuutti Leskinen (MuurY)
Samuel Maja (MuurY)

Pojat 2007:
Aaro Kokko
Aatu Knuuti
Joonas Pirttimäki

Designing your future. Today.

REJLERS

» Toimialamme:

Energia
ICT
Infrastruktuuri
Rakentaminen
Telecom
Teollisuus

rejlers.fi

fimpec

Project leadership
takes know-how.
We know how.

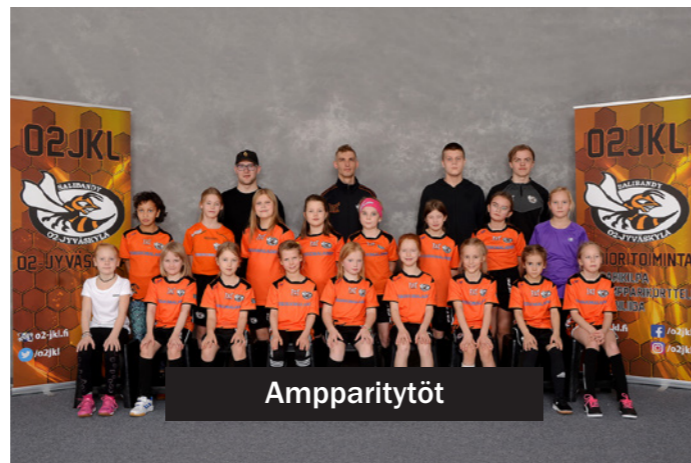
www.fimpec.fi

Building projects. Leading professionals.

C1-pojat

Amparitytöt

Mankola Pe (09-11)

Vaajakoski Pe (11-12)

Palokka To (09-11)

Kuokkala Ke (09-11)

Kuokkala La (11-12)

Mankola Ma (11-12)

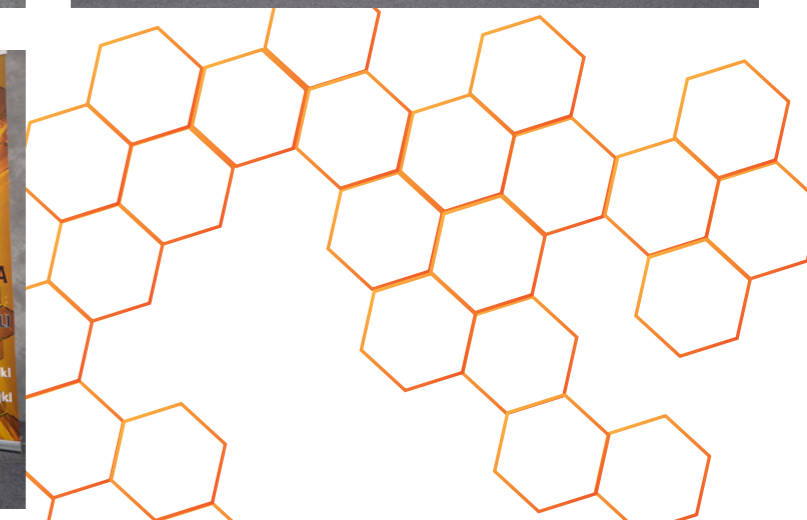
Lohikoski Ke (09-11)

Halssila Ma (09-11)

Palokka To (11-13)

ANSAITKAA
JOUKKUEELLE
RAHAA!

ANSAITSETTE
5€
JOKAISESTA TILAAMASTANNE
PAKETISTA!

gutz
www.gutz.fi

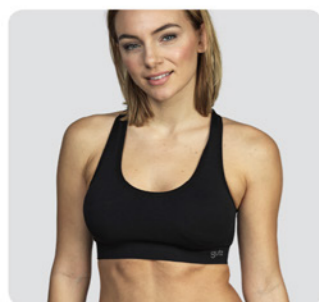
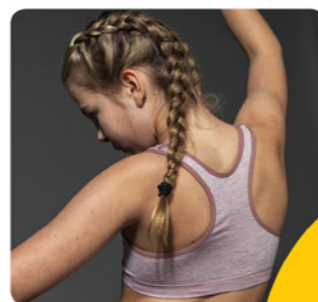
KUN ON TAAS AIKA MATKUSTAA...

**MATKAT 0201 303 330
BUSSIT 0201 303 329**

**matkat.jyvaskyla@pohjolanmatka.fi
bussit.jyvaskyla@pohjolanmatka.fi**

Pohjolan Matka

WWW.POHJOLANMATKA.FI

Vaajakoski To (13-14)

Cygnaeus Ke (13-14)

Mankola Ti (13-14)

Buugi Ma (13-14)

RENKAAT ja VANTEET KESÄÄN KUMISEDÄLTÄ!

SAARIJÄRVENTIE 81
40270 PALOKKA
PUH. 020 743 6740

HUOM!
OLEMME AUKI LAUANTAISIN
VUODEN YMPÄRI

SELVITÄ,
MITEN OMA KEHO VOI JA
MIHIN TERVEYDEN YLLÄPITO
KANNATTA SUUNNATA!

- Laboratoriotestit ilman lääkärin lähetettä
- Saat tulokset nopeasti ja selkeässä muodossa

→ Tue seurasi toimintaa ostamalla 10-50€:n arvoinen lahjakortti puhti.fi-sivulta koodilla: o2-seura

→ O2-Jyväskylä ry:lle 30% tuotto lahjakorttitoistoista

www.puhti.fi

INTERSPORT TOURULA ON 02-JYVÄSKYLÄN

VIRALLINEN VARUSTETOIMITTAJA

SEURAHINNAT JA EDUT LÖYDÄT NETTISIVUILTAMME!

WWW.02-JKL.FI -> SEURAEEDUT

INTERSPORT® TOURULA

Vapaaherrantie 2, 40100 Jyväskylä. Puh. 014 337 2050
Palvelemme ma-pe 10-19, la 10-16, su 12-16
Seuraa Facebookissa: facebook.com/IntersportTourula

Plus

www.intersport.fi